

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

வருகிறார்கள். துணி துவைக்க, கழுதைகள் மேய்க்க, அந்த இடங்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்துகின்ற உத்தேசம் எதுவும் இப்போது அரசிற்கு இல்லை. அந்த இடம் குளமாக இருக்கிறது. பட்டா செய்து தருவதில் பிரச்சினை இருக்கிறது. எனவே பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகளை கலந்து கொண்டு அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கலாமா என்பதை இந்த அரசு ஆலோசிக்கும்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1984.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்: “தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1984-85 பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ப. பொன்னுமங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கருத்தை வைத்திட விரும்புகிறேன்.

நாவலர் அவர்கள் ரூ. 2,000 கோடி சொச்சத்திற்கு வருவாய்க் கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அவர் சப்மிட் பண்ண பட்ஜெட்டில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 57 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி உள்ள ஒரு பட்ஜெட்டை வயிற்றில் பால் வார்த்த மாதிரி எல்லாம், இது மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டி என்றெல்லாம் இந்த பாமன்றத்திலே பேசப் பட்டது. ஆனால் நான் மெத்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

(முற்பகல் 10-30)

ஆந்திராவிலே 'No new taxes in Andhra Pradesh Budget' பற்றாக் குறை எவ்வளவு தெரியுமா? 113 கோடியே 53 இலட்சம். 113 கோடியே 53 இலட்சம் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற அந்த ஆந்திர மாநிலத்தில் ஒரு பைசாக் கூட வரி போடாமல் அந்தப் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து அந்த மக்களை வதைக்காமல் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் 57 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். இப்படி வரி போட்டும், டெபிசிட் என்ற அவல நிலைமை தான் இருக்கின்றது. நான் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். இது எப்படி நியாயம் ஆகும். வரி போடாமல் எப்படித் தொகையை சரிக்கட்ட முடியும் என்று நீங்கள் கேட்கக் கூடும். அதற்கு ஆந்திர மாநிலத்தின் நிதி அமைச்சர் பாஸ்கர ராவ் அவர்கள் அழகாக விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் பிளானிங், அதாவது திட்டத்தில் வராத செலவினங்களைக் குறைப்பதன் மூலமாகவும், மத்திய அரசினுடைய உதவியைப் பெறுவதன் மூலமாகவும் மேற்படி பற்றாக்குறை சரி செய்யப்படுகிறது என்று பாஸ்கரராவ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது செய்தி, கேபினட் மீட்டிங் நடந்ததற்குப் பிறகு இப்படி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் மீது அக்கறை உள்ள சர்க்காராக நீங்கள் இருந்திருந்தால், அந்த முறையை, அவர்கள் கையாண்ட முறையை நீங்கள் கையாண்டு இருக்கலாம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நிதியைப் பெற்றுக் கொண்டும், நிர்வாகச் செலவை குறைப்பதன் மூலமாகவும், நான் பிளானிங்கை குறைப்பதன் மூலமாகவும் ஆந்திராவிலே செய்து இருப்பது போல் நீங்களும் இங்கே செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன?

அடுத்து, இன்னொரு மாநிலம். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் வழி காட்டுகின்ற மாநிலம் தமிழகம் என்று இங்கே கருத்துச் சொல்லப் பட்டது. மத்திய பிரதேசத்தில், There is no tax at all டெபிசிட் இருந்த போதும் அங்கே டாக்ஸ் இல்லை.

ஆகவே இப்படி மற்ற மாநிலங்கள் தான் நமக்கு வழிகாட்டுகிறதே தவிர, நம் மாநிலம் வேறு மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டுவதாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மேலும் கவர்னர் உரையிலே அருமையான சில விளக்கங்கள் தரப்பட்டு இருக்கிறது. நாவலர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். வறட்சி வந்த போது சென்னை நகரத்திற்கு 2,52.28 இலட்சத்தில், 11,959 குழாய்க்கிணறுகளும், 1,204 இந்தியன் மார்க்-2 பம்புகளும் அமைக்கப்பட்டன என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கூட கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். சென்னை நகரத்தில் 150

(திரு. ப. பொன்னுரங்கம்) [1984 மார்ச் 12]

வட்டங்கள் இருக்கின்றன. 150 வட்டங்களுக்கும், எந்த அடிப்படையிலேயாவது, 1 வட்டத்திற்காகவது இந்தக் கணக்குப் பொருந்துகிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஏன் என்றால் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கூட கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கலாம். அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். சென்னையிலே உள்ள 150 வட்டத்திற்கும்—இந்த கணக்கைப் பார்த்தால் கூட, 1 வட்டத்திற்கு 80 சிறிய பம்புகள், 8 பெரிய பம்புகள் போட்டு இருக்க வேண்டும். அதற்குரிய செலவுகளைத் தான் இதிலே காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அறிந்த வரையில் 40 பம்புகளாவது போட்டிருப்பார்களா என்றால்,—ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும்—இல்லை. அல்லது 8 பெரிய பம்புகள் என்று கணக்கு தரப்பட்டு இருக்கிறதே, இந்த பெரிய பம்புகள் அனைத்து வட்டத்திற்கும் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த கவர்னர் உரையில் காட்டப்பட்டு இருக்கின்ற தொகை உண்மையான நிலைமைக்கு மாறுபட்டு இருக்கின்றது. இதிலே ஏதோ தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நீங்கள் நிவாரண வேலையை எந்த அளவிற்குச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு இந்த கவர்னர் உரையிலே தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்லியிருப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளின் எண்ணிக்கை 7,10,000 என்று இந்த கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எத்தனை பேர்களுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் 10 இலட்சம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளோ 7 இலட்சத்து பத்தாயிரம். உணவு வழங்கப்பட்டதோ, 10 இலட்சம் மக்களுக்கு. அப்படியானால் ஒவ்வொரு குடிசையில் 1½ மக்களுக்கா உணவு போட்டிருக்கிறீர்கள்? என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் போடுகின்ற கணக்கு முன்னுக்கு பின் முரணாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையில் நீங்கள் உணவு எத்தனை பேர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கின்ற கணக்கில் எல்லோருக்கும் சந்தேகம் வராமல் இருக்க முடியாது. காரணம், 7 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்றால், ஒரு குடிசைக்கு 2 பேர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், ஒரு ஆண், ஒரு பெண் என்று வைத்துக் கொண்டாலும்—குழந்தைகள் கணக்கே வேண்டாம்—கிட்டத்தட்ட 14 இலட்சம் பேர்கள் என்று கணக்கு வரும். அப்படி இருக்கும்போது நீங்கள் 10 இலட்சம் பேர்களுக்கு உணவு தந்ததாக கவர்னர் உரையில் சொல்லியிருப்பது, முறைதானா? சரி தானா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நாவலர் அவர்கள் இது குறித்து புள்ளி விவரங்களை மிகக் கூர்மையாக, எடுத்துச் சொல்லுகின்ற அளவிற்கு ஆற்றல் பெற்றவர்கள். நான் இந்த ஒரு புள்ளி விவரத்தை

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

தங்கள் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். 6-வது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் அதாவது 1980-85-ல், இரண்டு லட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்பது நம்முடைய குறியீடு என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். 1982-1983 ஆம் ஆண்டில் 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்பது குறியீடு. ஆனால் அதற்கு மாறாக 40 ஆயிரத்து 92 வீடுகள் கட்டப்பட்டன என்று காட்டி, It is a great achievement என்றும் கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருந்தது. சரி 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 40 ஆயிரத்து 92 வீடுகள் கட்டப் பட்டன.

அடுத்து நடப்பு ஆண்டில் அக்டோபர் திங்கள் வரை கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகள் 17,894, பல்வேறு நிலைகளில் கட்டுமானத் தில் உள்ள வீடுகள் 20,759 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக நான் மொத்தம் கூட்டிப் பார்க்கிறேன். இது தற்போது, 6-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் 4-வது ஆண்டின் இறுதித் திங்கள் என்பதை தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்த இறுதி திங்கள் வரையில் எவ்வளவு கட்டியிருக்கிறீர்கள் என்றால்; கட்டிய தும் அண்டர் கன்ஸ்டிரக்ஷன் என்று சட்டிக் கொண்டிருப்பதும், 78,745 வீடுகள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், 6-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு, நம் மாநிலத்தில் வீடுகட்டும் திட்டத்திற்காக ஒரு லிஸ்டை தயார்செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுத்திருக்கிறோம் அதன்படி ஆண்டு திட்டத்திற்கு அவர்கள் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். இப்போது 78,000 வீடுகள் தாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அண்டர் கன்ஸ்டிரக்ஷனில் இருப்பதையும் சேர்த்து கட்டியதாக வைத்துக் கொண்டாலும், 78,745 தான் வருகிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு கட்ட வேண்டும் என்று நீங்கள் கவர்னர் உரையின் மூலமாகச் சொன்னது 40,000 வீடுகள். அதிலே ஒரு ஆண்டில் 92 வீடுகள் அதிகமாகி விட்டதினாலேயே It is a great achievement என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி இருக்கிறது நிலைமை.

இன்னும் ஓராண்டுதான், அதாவது 1984-85 தான், இந்த 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உள்ள கடைசிக் காலக் கட்டம். இந்தக் காலக் கட்டத்தில் நீங்கள் 1 லட்சத்து 22 ஆயிரம் வீடுகளை கட்டியாக வேண்டும். கட்ட முடியும் என்று திட்டம் இட்டு, கடந்த ஆண்டுக்கு முன் ஆண்டு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு, ஒரு ஆண்டுக்கு 40,000 கட்ட வேண்டும் என்று குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டது கவர்னர் உரையிலே, ஆனால் ஏன் இன்னும் இந்த இறுதி ஆண்டில் கூட அது முடிக்கப்பட்ட நிலையில் இல்லை? இந்த மாநிலத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகிற 5 ஆண்டு திட்டப் பணம் இப்படியா விரயம் ஆகும்? 1 லட்சத்து 22 ஆயிரம் வீடுகளை ஒரே ஆண்டில் கட்ட முடியாத ஒரு அவல நிலைக்கு ஆளானால், 5 ஆண்டு திட்டத்தினுடைய வருவாயை, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய நிதி ஆதாரத்தை கெடுக்கிறீர்கள். குந்தகப்படுத்துகிறீர்கள் என்றால் அது உண்மைக்கு மாறானது?

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1984 மார்ச் 12]

ஆக இப்படித் தவறான முறையில் நிர்வாகம் இருக்குமானால் எப்படி பெஸ்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று ஒத்துக் கொள்ள முடியும். இதற்காக இந்த மாநில மக்களுக்கு வந்து சேரக்கூடிய மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து, இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து சேரக்கூடிய, உரிய தொகையையே நீங்கள் பாழடிக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆக இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த நிர்வாகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, நாவலர் அவர்களே கடந்த ஆண்டு ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் அறிவித்தீர்கள். அது பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் விசயசாரதி அவர்கள் கூட இந்த அவையில் மீளும் கஷ்டப்பட்டார்கள், ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு பதில் அளிக்கையில். ஏன், அரிசன ஹாஸ்டல் ஒன்றிற்கு கழிப்பிடம் கேட்டார்கள். அதற்கான, இது குறித்து நீங்கள் போன ஆண்டு அறிவித்தீர்கள், 16,000 கழிப்பிடங்கள் அடுத்த, வரும் நிதி ஆண்டிற்குள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று. இன்றைக்கு தேதி 11. இந்த நிதி ஆண்டு முடிய இன்னும் 20 நாட்கள் தான் இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு) இன்று தேதி 12. இன்னும் 19 நாட்கள் தான் இருக்கின்றன. இந்த 19 நாட்களில் எவ்வளவு கட்டப்போகிறீர்கள்? அல்லது இது வரையில் நீங்கள் எவ்வளவு கட்டி யிருக்கிறீர்கள். கிராமங்கள் முழுவதிலும் 16 ஆயிரம் கழிப்பிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று சொன்னீர்களே, கட்டினீர்களா? குறிப்பிட்டுச் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள், வரும் நிதி ஆண்டு இறுதிக்குள் 16,000 கழிப்பிடங் கள் கிராமப்புறங்களில் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று, உத்தேசமாக சொல்லியிருந்தால் கூட பரவாயில்லை. குறிப்பிட்டுச் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். கட்டி முடித்துவிட்டீர்களா? நான் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நான் கிராமவாசியில்லை. கிராமங்களிலிருந்து வரக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து தெரிவித்தால் நல்லது. அப்படி கட்டி முடித்திருக்கிறார்களா, நான் தெரிந்துக் கொள் வதற்காக கேட்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொரு அறிவிப்பையும் தெரிவித்திருக் கிறீர்கள். என்ன என்று தெரியுமா? 1983-84-ல் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லி, கடந்த நிதி ஆண்டுக்கே, அதாவது இந்த திங்கள் முடியும் வரையில் 15 கோடி ரூபாய், இதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதாவது போன ஆண்டு. அதற்குரிய எந்த வேலையையாவது இது வரையில் செய்திருக்கிறீ ர்களா? எந்த அளவு அந்த வேலை திட்டம் இருக்கிறது? இந்தக் காரியத்தில் எந்த அளவுக்கு உங்கள் நிலைமையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

ஆனால், அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஒரு செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தச் செய்தியாவது :

The Tamil Nadu Government has issued an order extending the ban on creating new posts in Government Departments for one year from August 27, போன ஆகஸ்டு 27 ஆம் தேதியிலிருந்து எந்த டிபார்ட்மெண்டும் நியூ போஸ்ட் கிரியேட் பண்ணக்கூடாது என்ற ஒரு உத்திரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து இலாக்கா களிலேயும் நியூ போஸ்ட் கிரியேட் பண்ணக்கூடாது என்று தெரிவித்துவிட்டு நீங்கள் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே அது உண்மைதானா ? உள்ளப்பூர்வமாகத்தான் சொல்கிறீர்களா ? அல்லது ஊரை ஏமாற்றுகிற வேலைதானா என்று தெரிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிக அக்கறையோடு இந்த மாநிலத்திலே குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கல்யாணம் கட்டாதவர்களுக்காக, ஊரைவிட்டு ஊர் வந்து வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு நல்ல காலகட்டத்தை உருவாக்கினார்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பு. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். னே, ஆகவே நிச்சயமாக கவனிப்பார்கள், நிச்சயமாகக் கொண்டுவந்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

“Even as the Food Minister Dr. V. R. Nedunchezian says he will force the hotel owners to bring down the prices of eatables; the price of idlis has shot up by 10 paise a plate, to 70 paise as against 60 paise four days ago” நாவலர் வாய் திறந்தாரோ என்னவோ எந்த முதலாளியையும் அவர் விடப் போவதில்லை; ஒரு கை பார்த்துவிடுகிறேன், குறைக்கிறேனா இல்லையா பார் என்று நாவலர் அவர்கள் சொன்னவுடன் 60பைசாவுக்கு விற்றுக்கொண்டிருந்த இட்டலி விலையை 70 பைசா ஆக்கிவிட்டார்கள். இந்த நிலையில்தான் இட்டல் ஓனர்கள் இந்த ஆட்சியைக் கண்டு நடந்துக் கொள்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல.

நாவலர் அவர்கள் ஒரு படி மேலே போய் இன்னொன்றையும் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை உதாரணம் காட்டி ஆந்திராவிலே இது போன்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Only on September 3, Dr. Nedunchezian had told news-men that the State Government would fix the price of dishes after holding consultation with hotel owners என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், நீங்கள் சொன்னவுடனே நடந்ததோ இல்லையோ முதலாளிகள் சத்துணவுக்கு ஏதோ கொடுக்கிறார்கள். உடனே அது டிராப்பிடு.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1984 மார்ச் 1^{ந்}]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதே நேரத்திலே திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்கள் ஆந்திர முதலமைச்சர் பிப்ரவரி 3 ஆம் தேதி அறிவிக்கிறார். கேபி னட்டை அவர் கூட்டிப் பேசுகிறார். பேசிவிட்டு 3 ஆம் தேதி அறிவிக்கிறார். பிப்ரவரி 15 ஆம் தேதியிலிருந்து இட்டிலி விலையில் இவ்வளவு குறைக்கவேண்டும், அதைப்போலவே வடை, தோசை, உப்புமா, காப்பி, உ இவைகளுக்கும் எல்லாம் இப்போது இருக்கிற விலைகளைக் குறைக்கவேண்டும் என்று அதற்காக ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்து பத்திரிகைக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பிடிக்காத பத்திரிகை என்று பலர் குறிப்பிடக்கூடிய தினத்தந்தி பத்திரிகையில் அது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் இந்த ஆட்சி நடையெற்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் வரியைப் போடுகிறீர்கள், வரியைப் போட்டு விட்டு வழிகாட்டுகிறேன் என்கிறீர்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த மாட்டேன் என்கிறீர்கள், ஆனால் வழிகாட்டுகிறேன் என்கிறீர்கள். இந்தக் காலகட்டத்திலே அண்மையிலே உள்ள கர்நாடக மாநிலத்திலே ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது, அது எத்தகைய சிறிய நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். கர்நாடக மாநிலத்திலே லிட்டர் பாலுக்கு 10 பைசா குறைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் இங்கே ஒரு பைசா குறைத்திருக்கிறீர்களா? அங்கே பாலுக்கு விலையைக் குறைத்தது பற்றிச் சொல்கிறபோது Milk sold by the Karnataka Dairy Corporation will cost 10 paise less per litre from next month என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவர் சொல்வது 9-2-1984—

The Chief Minister Mr. Ramakrishna Hegde told the State Assembly today that the price was being reduced because of popular demand even though milk costs less in Karnataka compared to neighbouring States. என்று பக்கத்தில் இருக்கிற மாநிலமான கர்நாடகத்தில் (குறுக்கீடு) மற்ற ஸ்டேட்களை விட பாலின் விலை குறைவாக இருந்தபோதிலும் கூட 10 பைசாவை குறைக்கிறேன், காரணம், இது பொது மக்களுக்கு, பாமர மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. அதிகமாக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இந்த பாலுக்கு 10 பைசா விலையை குறைக்கிறேன் என்று அந்த மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறையோடு அந்த மாநிலத்தின் மக்களின் நலத்தில் அக்கறையோடு இந்த அறிக்கையை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நான்கேட்கிறேன் நீங்கள் ஏதாவது இது போன்ற ஒன்றை தெரிவித்து இருக்கிறீர்களா?

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

இன்னும் ஒன்று தொழில் வளர்ச்சி பற்றி. நீங்கள் அருமையாக தொழிலை வளர்க்கிறீர்கள். அது ரொம்பவும் ஆச்சரியப்படக்கூடிய ஒன்று. தொழில் வளர்ச்சிக்கு லோன் கொடுக்கிறீர்கள். 4 கோடி ரூபாய் 31—3—1983 வரை லோன் கொடுக்கிறார்கள். எதற்கு தெரியுமா? சிறு தொழிலுக்கா? குடிசை தொழிலுக்கா? மெக்கானிசம் தொழிலுக்கா? இல்லை ஓட்டல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்க்கு 4 கோடி ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 4 கோடி ரூபாயை சிறு சிறு ஓட்டல்காரர்களுக்கு கொடுத்து பிழைத்துக் கொள்ளட்டும் என்பதற்காக கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. எத்தனை பேருக்கு தருகிறார்கள் என்றால், 62 பேருக்கு தருகிறார்கள். 4 கோடி ரூபாயை தூக்கி 62 பேருக்கு தருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வருக்கும் 7 லட்சம் ரூபாய் வீதம் அவர்கள் லோன் பெறுகிறார்கள். நேற்று கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன், நம்முடைய 3 அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்டு ஒரு பெரிய ஓட்டலை திறந்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகையில் முழுப்பக்கம் அதற்கு விளம்பரம் தந்து இருக்கிறார்கள். மெத்த மகிழ்ச்சி. ஓட்டல் திறப்பு விழாவுக்கு அவர்கள் போய் கலந்துகொள்ளட்டும், நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இது போன்ற ஓட்டல் முதலாளிகளுக்கு கடன் கொடுத்து இந்த நாட்டை வாழ வைப்பது இது தான் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே இருப்பவர்களை மேலே தூக்குகின்ற காரியமா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல காரியத்தை 1979 ஆம் ஆண்டு செய்து இருக்கிறார்கள். அருமையான காரியம், நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. தொழில் வளர வேண்டும் என்று ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்து இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரு உப்புத் தொழிற்சாலையை 1979-ல் திறந்து இருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த உப்புத் தொழிற்சாலை என்ன ஆனது தெரியுமா? 2 கோடி ரூபாய் அதில் போட்டு அதைத் தொடர்ந்து கவனிக்காததால் என்ன ஆனது தெரியுமா? அதில் ஹெவி லாஸ் வந்துவிட்டது.

The salt work unit which was established in 1979 at a cost of Rs. 2 crores at Maravakadu and Vadakadu villages in Pattukottai Taluk in 54,00 acres by the Tamil Nadu Salt Corporation had made no progress, புராகிரஸ் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. The unit is now reportee to be incurring heavy loss. நான் கேட்கிறேன் புது தொழிலை துவக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் துவக்கிய தொழிலை ஒழுங்காக பார்க்கிறீர்களா? பார்க்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள். இது ஒரு நிர்வாகமா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1984 மார்ச் 12]

அது மட்டும் அல்ல. பக்கத்தில் உள்ள தாம்பரத்தில் உள்ள குவாரி அதில் 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் கடந்த அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் தெரியுமா? அதில் ஒழுங்காக, முறையாக உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

As a result of the delay in finalising the tenders and awarding of the cases, there have been no quarrying operation in Tambaram since October 1. இதனால் 16 ஆயிரம் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அதை லாரியில் ஏற்றும் தொழிலாளர்கள், டிரைவர்கள் ஆகியோர் 5 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் ஆக மொத்தம் 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் நம்முடைய பொறுப்பற்ற தனத்தால் வேலை இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். உங்களால் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை? வேலை பெற்று இருக்கிற தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பி அவர்களை கஷ்டப்படுத்துகிற இந்த அவல நிலையை செய்கிற இந்த அரசு தேவைதானா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசினார்கள். அப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள் கூட எழுந்து, நான் சொல்லவில்லை, என்னுடைய பக்கத்தில் இருந்தவர் அப்படிச் சொன்னார் என்று தெரிவித்தார்கள். நியாயம் தான். அப்பொழுதே நான் குறுக்கிடலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் சபாநாயகர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் குறுக்கிடக் கூடாது என்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். அதனால் அப்பொழுது குறுக்கிட வேண்டாமென்று நினைத்து, பேசும்பொழுது சொல்லலாம் என்று இருந்து விட்டேன். ஆகவே, இப்பொழுது சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள், ஊமை பேசுகிறான், நொண்டி நடக்கிறான், போலியோ நோய் நீங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்ட நேரத்தில், அப்படி நான் சொல்லவில்லை, என் பக்கத்தில் இருந்தவர் ஒருவர் சொன்னார் என்று சொன்னார். நான் ஆதாரத்தோடு தெரிவிக்கிறேன்.

“....2 years old Chandran, son of Thiru Pancharathnam of Trichi was mute since his birth. After he started taking nutritious noon-Meal daily and also due to the attention given by the noon-Meal Organiser, he has regained his power of speech....”
எது போயிருந்தாலும் ரெகவர் ஆகிவிடுகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆதாரம் இல்லை என்று சொன்னால் இது ஆதாரம் இல்லையா? அரசாங்கப் பத்திரிகை இது. இந்தத் “தமிழரசு” பத்திரிகை ஆதாரம் இல்லையா? “தமிழரசு” பத்திரிகை சொல்கிறது என்றால் இந்த அரசு சொல்கிறது என்று அர்த்தம் அல்லவா?

1984 மார்ச் 12]

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொன்னதாக குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவரே அதை மறுத்தார். ஆதாரம் காட்டுவதாகச் சொன்ன உறுப்பினர் இப்போது தமிழரசுப் பத்திரிகையில் வந்துள்ளது என்கிறார். “தமிழரசு” பத்திரிகை தன்னுடைய கருத்தை வேளியிட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை முதலமைச்சர் கருத்தாக உறுப்பினரவர்கள் சொல்லக் கூடாது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : முதலமைச்சரவர்களின் கருத்தைத் தாங்கி வருவதுதான் இந்தப் பத்திரிகை.

அடுத்து, புரமோஷன் கொடுக்கிறோம், ஜி.எச்.-லே எப்படிக் கொடுக்கிறோம் என்றால், ஏற்கனவே டெம்பரரியாக இருந்தால்.....

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : 250 ரூபாய் பேஸ்கேலில் 400 ரூபாய் வரையில் அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். டெம்பரரியாக இருக்கும்பொழுது. ஆனால் அவர்களை கன்ஸ்டாண்ட் செய்கிறார்கள். எப்படி என்றால், “... The scale of pay for the post of Sanitary Worker is indicated as 250—5—330—10—100 in appointment order 1 to 4.” இது ரெய்ஸ் ஆகிறதா? துப்பாக்கி போட்டிருக்கலாம். கன்ஸ்டாண்ட் பண்ணும்பொழுது அதே மாதிரி போடுகிறார்களா என்று கேட்டல், “... cited will be raised as Rs- 200—5—300 from the date of their joining as Sanitary Workers; orders for recovery of the amount paid to them are being issued separately” அதுதான் அங்கே நடக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அவல நிலையெல்லாம் இருக்கிறது.

அரசாங்க விழாக்கள் என்றாலும் கூடப் பரவாயில்லை, ஆனால் அரசியல் கட்சி விழாக்களுக்குக் கூட சர்க்காரின் லயனி லிருந்து மின்சாரத்தை எடுத்து திருட்டுத்தனமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தக் குழாய் அமைத்து இருக்கின்ற இடத்தில் ஆர்ச்சுகள் அமைப்பதற்காக, மக்களால் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்ற அரசு மரத்தைக் கூட வெட்டி வீழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் நடைபெற இருக்கின்ற தேர்த் திருவிழாவைக் கூட ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் சிதம்பரத்திலே நடக்கின்ற சிதம்பர இரகசியமாக இருக்கிறது. நான் இப்படிப்பட்ட நிலைமையையெல்லாம் சொல்வதற்காக வேதனைப்படுகிறேன்.

பச்சையாறு திட்டத்தை இரண்டரை மாதங்களில் நிறைவேற்றுவதாக நினைப்பது எப்படி நியாயமாகும்? அலாவுதீன் அற்புத விளக்கா? ஒன்றரை மாதத்திலே எப்படி நிறைவேற்றுவீர்கள்? சமீபத்திலே கூட.....

[1984 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையாறு திட்டத்தை ஒன்றரை மாதத்திலே நிறைவேற்றவில்லை என்பதல்ல குற்றச்சாட்டு. பச்சையாறு திட்டத்திற்காகக் கால்கோல் விழா நடத்துகின்றபோது, அதற்கான எந்த விதமான கோப்புகளும் இல்லாத நிலைமையில், அந்தத் திட்டத்திற்கான எந்தவிதமான சாத்தியக் கூறுகளும் வகுக்கப்படாமல் திட்டமே இல்லாத சூழ்நிலையில் அன்றைய முதலமைச்சர் விழாவை நடத்தினார் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : ஃபைலே காணவில்லை என்பது தான் தகவல். அதாவது ஃபைலே கிடைக்கவில்லை என்பது தானே தவிர ஃபைல் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் வீராணம் திட்டத்தைப் பற்றி இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே சொல்லி இருக்கிறார். அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு காலம் வரும்; அந்த வீராணம் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று நீங்களே சொல்கின்ற காலம் வரும். ஆனால் இப்போது காழ்ப்புணர்ச்சியிலே அரசியல் நடத்துகிறீர்கள். ஆகவே மக்களுக்குப் பயன் உள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்காமல் ஏதோ வாரி இறைத்தோம்; போனாம்; வந்தோம் என்ற அளவிலே இது கடைசியாக உள்ள பட்ஜெட் என்பதால் அந்த அளவிலே தயாரித்திருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சமத்தி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*** திரு. செ. சேம்மலை :** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அளித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே எடுத்து வைக்க அனுமதி அளித்ததற்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஒருசில எதிர்க்கட்சியினர் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிற போதும், அல்லது அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கணிக்கின்ற கணிப்பைப் பார்க்கிறபோதும் எனக்கு ஒரு கஷ்ட தான் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

அதாவது யானை எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றித் தெரியாத நான்கு குருடர்கள் யானையைத் தொட்டுப்பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சென்றார்களாம். அப்படிச் செல்லுகின்றபோது முதல் குருடன் அதனுடைய காதைத் தொட்டுப்பார்த்துவிட்டு யானை முறம்போல் இருக்கின்றது என்று சொன்னானாம்; இன்னொரு குருடன் அதனுடைய உடலைத் தொட்டுப்பார்த்துவிட்டு யானை சுவர் போல் இருக்கின்றது என்று

1984 மார்ச் 12]

[திரு. செ. செம்மலை]

சொன்னானாம்; மற்றொரு குருடன் யானையின் காலைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு யானை ஒரு தூண் போல் இருக்கின்றது என்று சொன்னானாம்; அடுத்த குருடன் யானையின் வாலைத் தொட்டுப்பார்த்துவிட்டு யானை ஒரு கயிறு போல் இருக்கின்றது என்று சொன்னானாம். இப்படித்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியினரின் கணிப்பு இருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அந்தக் குருடர்களிலிருந்து இவர்கள் ஒருவிதத்தில் மாறுபடுகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையிலேயே தெரியாததன் காரணத்தால் அந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள்; ஆனால் இவர்களோ தெரிந்தும் தெரியாதது போல் நடிக்கிறார்கள். எப்போதுமே தூங்குபவர்களை எழுப்பலாம், தூங்குவதுபோல் நடிப்பவர்களை எழுப்பமுடியாது. அதே போல் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்கள் வைத்துக்கொண்டு இந்த அளவுக்குத்தான் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்க முடியும் என்று தெரிந்திருந்தும் கூட, ஆளும் கட்சியினர் சொல்கின்ற அல்லது போடுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டி இருக்கின்றது.

ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் எல்லாம் பாராட்ட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தயாரிக்கவில்லை. ஒரு நல்ல ஆட்சிக்கு உள்ள அளவு கோல் என்பது எதிர்க்கட்சிகளின் அங்கீகாரம் அல்ல; மக்களின் அங்கீகாரம் தான் ஆளும் கட்சிக்குத் தேவை. எதிர்க்கட்சிகள் எப்போதுமே பாராட்ட மாட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல திட்டங்களை, மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற திட்டங்களை, மக்கள் வரவேற்கக்கூடிய திட்டங்களைப் போட்டாலும் அவர்கள் அதை எதிர்ப்பார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். காரணம் அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கின்ற போது, அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கின்ற போது, அதன் மூலம் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவு பெருகும், புசும் சேரும், என்ற காரணத்தினால் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் எதிர்க்கட்சிகள் அவற்றை எதிர்ப்பதும், மறுப்பதும் தான் வாடிக்கை. இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சிகள் மகன் இறந்தாலும் பரவாயில்லை, மருமகனின் தாவி அறுபட வேண்டும் என்ற நிலையில்தான் இந்த ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் சாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக எந்தவிதமான நன்மை கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை; ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சோதனையான கட்டம் வரவேண்டும், ஆளும் கட்சிக்கு சிக்கல்கள் வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் இன்றைக்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றையதினம் புரட்சித்தலைவர் தலைமையிலான இந்த ஆட்சிக்கு மக்களின் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது. இரண்டு, உப

[திரு. செ. செம்மலை]

[1984 மார்ச் 12]

தேர்தல்கள் அதை நிரூபித்திருக்கின்றன. ஒன்று பெரியகுளம் நாடாளுமன்றத் தேர்தலும் மற்றொன்று திருச்செந்தூர் சட்டமன்றத் தேர்தலும் ஆகும்.

[முற்பகல் 11-00]

எனவே மக்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று ஒரு நல்லாட்சியை இன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்று சொல்வார்கள்; அதைப்போல எந்தக் காலத்திலும் உமாநாத் போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏதாவது உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் கூட மேற்கு வங்கத்தை உதாரணமாகச் சொல்வார்கள். அங்கே ஏதோ அபூர்வங்கள் நடப்பதைப் போலவும், இங்கே தமிழ்நாட்டில் அந்த அபூர்வங்கள் நடக்காததைப் போலவும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பார்கள். இன்றைக்கு மேற்கு வங்கத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையில் 75 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் அங்கே நல்லாட்சி நடக்கிறது; ஒரு நல்ல முதலமைச்சர் இருக்கிறார்கள்; நிதியாதாரத்தை வைத்து இன்றைய மாநில, மத்திய அதிகாரங்களுக்கேற்ப இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் பாராட்டுகிற அளவிற்கு மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய ஜோதிபாசு அவர்கள் நிரூபித்துக்கொண்டிருந்தால், அதைவிட திறமையாக, நல்ல திட்டங்களை போட்டு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு இருக்கின்ற மாநில, அதிகாரங்களை வைத்து பார்க்கிறபோது எவ்வளவு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சி நடக்கிறபோது மாநிலத்திலும் அதே கட்சி இருந்தது. அவர்கள் மத்தியிலே எவ்வளவு நிதியை கொடுக்கிறார்களோ அதை வைத்துக்கொண்டு, மேற்கொண்டு நிதி கேட்காமல், மாவிற்கு ஏற்ற பணியாரம் என்பதைப் போல, கொடுக்கிற நிதிக் கேற்ப திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதிக நிதியாதாரங்களை கேட்கிறோம். அதையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு இன்றைக்கு அவர்கள் சர்க்காரியா கமிஷனை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே நமக்கு நிதியாதாரங்கள் போதாது; அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு நாம் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆகவே அந்த நிலையில் தார்மீக நிலையில் எண்ணிப்பார்த்தாலும் இருக்கிற நியாயத்தின் அடிப்படையில் எண்ணிப்பார்த்தாலும் இருக்கிற நிதியாதாரங்களையும், அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு தான் செய்யமுடியும் என்பதற்கு மேலேயும்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. செ. செம்மலை]

நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய அரசு தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விசுவநாதன் அவர்கள் பேசுகிற போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மாநில, மத்திய உறவு முறை எப்படி இருக்கிறது என்பதையும், எந்த அளவிற்கு நிதியாதாரத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற அந்த விவரங்களைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இப்போது அளித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட சில சலுகைகளை அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி சலுகைகளை அளிப்பதன் மூலம் ஏதோ மக்களுக்கு நன்மை செய்துவிட்டதாக அவர்கள் விளம்பரத்திற்காக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இன்றைக்கு வருமான வரியிலே மத்திய அரசு சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சலுகைகளை அளிக்கிறபோது 5 சதவீதம் சலுகை அளித்து மக்களுக்கு நன்மை செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வருமான வரியிலே மத்திய அரசிடம் இருந்து மாநில அரசிற்கு பங்கு வருகிறது. எனவே அவர்கள் குறைத்ததன் மூலமாக நமக்கு வருகிற வருவாய் மறைமுகமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். எனவே நாமும் வரி போடக் கூடாது; அதே சமயத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து வருகிற நிதியாதாரமும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளின் மூலமாக மேலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்த வரிகளை குறைத்து இருக்கிறார்கள் என்றால் மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு பங்காக வருகிற வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி போன்ற அந்த வரிகளை குறைத்து இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய பங்கு இன்றைக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விசுவநாதன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழியிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதைப் போல, மக்களுக்கு சலுகை செய்கிறோம் என்ற அந்த நிலையில் மாநில சர்க்காருக்கு வருகிற நிதியாதாரம் குறைக்கப்பட்டு நம்முடைய தலையிலே கையை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் மத்திய சர்க்கார் செய்து வருகிறது. இன்றைக்கு உலக வங்கியிலிருந்து நம்முடைய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு கடன் பெறுகிறோம். அப்படி கடன் பெறுகிறபோது திட்டங்களைக் குறித்து நம்முடைய அதிகாரிகள், உலக வங்கி அதிகாரிகளோடு பேசி அந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டுகிறார்கள். ஆனால் பணம் வருகிறபோது மத்திய சர்க்கார் மூலம் தான் அந்தப் பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற ஒரு நடைமுறை காரணமாக அவர்கள் கொடுக்கிற நிதி மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக

[திரு. செ. செம்மலை]

[1984 மார்ச் 12]

நமக்கு கிடைக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு உலக வங்கி கடனுதவி கொடுக்கிறபோது 40 ஆண்டுகள் என்ற அளவில், நீண்டகால கடனாகத்தான் கொடுக்கிறது. அதுவும் வட்டி இல்லாத கடனாக, $3\frac{1}{4}$ சதவீதம் சர்வீஸ் சார்ஜ் என்று மட்டும் விதித்து நமக்குத் தருகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பணம் மத்திய அரசின் மூலமாக நமக்கு வந்து சேர்வதால், 40 ஆண்டுகாலத்தில் செலுத்த வேண்டிய தொகையை 15 அல்லது 10 ஆண்டுகாலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வதோடு மட்டும்ல்லாமல், அதற்கு 14 சதவீதம் வட்டியும் மத்திய அரசு நமக்கு விதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் நமக்கு வரவேண்டியதைக் குறைத்து நம் தலையில் கைவைக்கிறார்கள். மற்றொருபுறத்தில் கிடைக்கின்ற பணத்திற்கு அதிக வட்டியும் நம்மிடத்தில் இருந்து வசூலிக்கிறார்கள். இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். இது நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒரு பெரிய இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. இந்த முறை மாநில அரசின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நல்லதல்ல என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலையில், எவ்வளவோ நிதி நெருக்கடிக்கிடையில், இந்த அரசு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்து இருப்பதற்காக நான் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அரசியல்வாதிகள் அடுத்த தேர்தலைப் பற்றித் தான் நினைத்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். ஆனால் ஒரு அரசியல் ஞானிதான் அடுத்த தலைமுறையைப்பற்றிச் சிந்திப்பான். அந்த வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு அரசியல் ஞானி என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு எந்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும், அந்தத் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும், அதுவும் ஒரு சாராருக்கு மட்டும் போய்ச் சேர்ந்துவிடக்கூடாது, எல்லா தரப்பு மக்களுக்கும், அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் அந்தத் திட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்று திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் வரிகள் எப்படி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது Tap the rich and pat the poor. என்று சொன்னார்கள். இந்த வரி சாமான்யர்களின் தலையில் சுமத்தக் கூடாது, ஏழை எளிய மக்கள் மீது சுமத்தக்கூடாது, தாங்குகிறவர்கள் தலையில் வரியைச் சுமத்தி, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு வரிவிதிப்பைச் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த வரிவிதிப்பு கூட ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தாத முறையில் இருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பு மூலம் கிடைக்கும் பணத்தைக்கொண்டு அந்த மக்களை சமூக நலத் திட்டங்கள் என்கிற குடையின் கீழ் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. செ. செம்மலை]

அப்படிப் பார்க்கிறபோது, இன்றைக்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 10 வயதிலிருந்து 15 வயது வரையுள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்து சில பேர் கேலி பேசினார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இந்தக் குழந்தைகள் மதிய நேரத்தில் அந்தச் சத்துணவு கூடங்களில் சத்துணவைச் சாப்பிட்டுவிட்டு மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை உலகமே பாராட்டுகிறது. உலகமே போற்றிய அன்னை தெரிசா அவர்கள் கூட இதைக் கடவுளுக்குச் செய்யும் சேவை என்று பாராட்டினார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தில் சத்துணவு உட்கொண்ட மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முக மலர்ச்சியோடு இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு அவர்களுடைய ஏழை எளிய பெற்றோர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியான சிரிப்புதான் இந்தப் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக்கு அளிக்கும் பாராட்டுப் பத்திரம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசு தொழில் கல்வியை அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் கடைப்பிடித்த கல்விக் கொள்கையின் காரணத்தால் தான் இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மக்களுக்கு கொஞ்சம் படிப்பு அறிவு கிடைத்தால் கூட ஒரு தொழில் செய்து பிழைத்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நிச்சயமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலோ அல்லது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி காலத்திலோ இப்படிப்பட்ட கல்வி முறையை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தால், இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிச்சயமாக இந்த அளவிற்கு இருந்து இருக்காது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல சடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் ஒரு பெரிய புரட்சித்திட்டமாக இருப்பதால், இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தை நான் மனதார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு பே கமிஷன் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகாலம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் இரண்டு பே கமிஷன்கள்தான் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட இந்த 7 ஆண்டு காலத்தில் இரண்டு பே கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒரு முறை பேரிவிஷனும் புதிய உயர்வும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில்

[திரு. செ. செம்மலை]

[1984 மார்ச் 1]

இந்த அறிவிப்பு ஒரு நல்ல அறிவிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வந்துள்ளது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அதைப்போன்று மற்றொரு மிக முக்கியமான அறிவிப்பையும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, “நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்கள், சொற்ப நிலமுள்ள உழவர்கள் போன்ற சமுதாயத்தின் நலனுக்காக உழைக்கும் இந்தப் பிரிவினர்க்குப் பாதுகாப்பும் காப்புறுதி திட்டத்தின்கீழ் நன்மையும் அளிப்பது என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்து வைப்பதற்கு பல்வேறு சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சங்கங்களின் மூலம் போராடி வருகிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்தச் சங்கங்களை சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நிலமற்ற உழவர்கள், சிறு விவசாயிகள் போன்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இல்லை. தங்களுக்கு என்று ஒரு அமைப்பு இல்லாமல் சிதறிக்கிடந்த அவர்களை ஆர்கனைஸ்ட் செக்டார் என்ற முறையிலே ஒரு அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரும் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால் மற்ற தொழிலாளர்களைப்போல இவர்களும் காப்புறுதித் திட்டத்தின் பயனைப் பெறவும், உரிமைகளுக்காகப் போராடவும் நல்ல பல சலுகைகளைப் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும். இது ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக, எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்கு வெகுவாக நன்மைகள் அளிக்கும் திட்டமாக அவர்கள் வாழ்க்கையிலே விடிவெள்ளியாக இந்தத் திட்டம் உதித்திருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட இரண்டொரு வேண்டுகோள்களை மட்டும் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 4 ஆண்டுக் காலமாக என்னுடைய தொகுதியில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல புல காரியங்களைச் செய்து அந்தப் பகுதி மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் முக்கியமான இரண்டொரு கோரிக்கைகளை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான தாரமங்கலம் பெரும்பாலும் நெசவாளர்கள் வாழும் பகுதி. அங்கே கைத்தறி துணிக் தேக்கத்தின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் வேலையின்றி தவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்க கைத்தறி துறையில், என்னுடைய தொகுதியில் பவர் லூம்ஸ் காம்பிளக்ஸ் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. செ. செம்மலை]

அந்தப் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. எனவே கிராமப்புற மக்களுக்கு தொழில் வசதி ஏற்படுத்த காரித் துறையின் மூலம் 'வில்லேஜ் இன்டஸ்டிரியல் காம்ப்ளக்ஸ்' ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேச்சேரி பகுதியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக அரசு மருத்துவமனை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு அரசு மருத்துவமனையை ஏற்படுத்தி, தேவையான படுக்கை வசதிகளையும் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேச்சேரி நகர பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் ஒன்று பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஐ.யு.டி.பி. திட்டத்தின் மூலம் கடன் பெற்று, அந்த பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, மேச்சேரி, தாரமங்கலம் ஆகிய இரண்டு நகரப் பஞ்சாயத்துக்களையும் இந்த ஆண்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு, செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் மோடிமஸ்தரனுடைய செப்படி வித்தை பட்ஜெட் என்று கூறினால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். இதை ஆங்கிலத்தில் சொல்வதாக இருந்தால் "டிரிக்கர்ஸ் பட்ஜெட்" என்று சொல்லலாம். அதனால் நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களை டிரிக்கர்ஸ் என்றோ அல்லது மோடிமஸ்தான் என்றோ சொல்ல வில்லை. சுருக்கமாக பட்ஜெட் எப்படி இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மைய நிதி அமைச்சர் திரு பிரணாப்முகர்ஜி தனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார். நான் அதை கோட்பண்ணுகிறேன். "இந்த நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கும் நாமனைவருக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விரைவில் நிகழக்கூடும் நிகழ்ச்சியினை மனதில் கொள்ளாமல் முற்றிலும் விட்டுவிடவில்லை என நினைக்கிறேன்" என்று தனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூறினார். அதாவது வரும் தேர்தலை கவனத்தில் கொண்டுதான் அவருடைய பட்ஜெட்டை தயார் செய்துள்ளார் என்று கூறுகிறார்.

அதேமாதிரி பட்ஜெட்டான் நமது மரநில அரசு பட்ஜெட்டும் என்று கூறுவது முிகையாகாது. ஒரே ஒரு வித்தியாசம் பிரணாப் முகர்ஜி இதை வர்ப்பிட்டுக் கூறுகின்றார். ஆனால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் செய்கை மூலம் காட்டுகிறார். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டுக்குப்பின் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்படும் பட்ஜெட் இது. மைய பட்ஜெட் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் நமது மாநிலத்திட்டங்களையும் கடுமையாகத் தாக்கும் பட்ஜெட்டாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் நமது அரசுக்கு அந்த உணர்வு இருப்பதாகக்கூட, அதற்குப் பின் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த பட்ஜெட்டில் பிரதிபலிக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் வெளிவந்தவுடனே தன்னுடைய உணர்வை பிரதிபலிக்காதது மட்டுமல்ல; நம்முடைய மாநில மக்களை பாதிக்கும் பட்ஜெட்டை பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஆந்திர முதல்வர் மைய பட்ஜெட் வெளியே வந்த பிறகு, முதல் தேதி, 'இந்து' பத்திரிகையிலே பகிரங்கமாக ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்தார்கள். 'மைய அரசின் பட்ஜெட் ஒரு பக்கம், மேலும் விலைவாசிகளை உயர்த்தி, சாதாரண மக்களை கடுமையாகத் தாக்கும். மறுபக்கத்தில் மாநிலங்களின் அபிவிருத்தி வேலைகளையும் தாக்கும். ஒரு கல்லால் இரண்டு மாங்காயை வீழ்த்துவதற்கு மைய அரசு கடைப்பிடித்த வழிதான் இது. வருமான வரி, கலால் வரி போன்ற துறைகளில் கொடுக்கப் பட்ட எவ்வளவு சில சலுகைகளை வரவேற்றாலும் மாநிலங்களின் தலையில் கை வைத்து மைய அரசு தனது தாராள மனப் பான்மையை காட்டுகிறது. At the cost of the State, the centre is becoming liberal.'

நல்ல வார்த்தையைப் போட்டார்கள். அவருடைய வார்த்தைகளை மீண்டும் தொடர்கிறேன். 'ஆனால் மையத்திற்கு முழுமையாக கிடைக்கும் பெரும் கம்பெனிகளின் மீது போடப்படும் வரித்துறையை சற்றும் தொடராமல் பார்த்துக்கொள்வதில் மைய அரசு மிகவும் அக்கறை காட்டியுள்ளது.' ரொம்ப ஷார்ட்டாகச் சொன்னார்கள். ஒப்பனாகச் சொன்னார்கள். "தனது மாநில மக்களை பாதிக்க ஒரு மைய பட்ஜெட் பற்றி நம் மாநில மக்களையும் பாதித்துள்ள பொழுது அந்த கருத்தையோ உணர்வையோ இந்த பட்ஜெட்டிலோ நமது முதல்வரின் எந்த அறிக்கையிலுமோ பிரதிபலிக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கேட்கிறார்கள்—மைய அரசு தானே செய்கிறது, என்று. (But you are not reacting) இதுதான் ஏன் கோரிக்கை. ஏன் இந்த மௌனம்? அங்கே ஒரு துலமைச்சர் மக்களை பாதிக்கிறபோது, ஒப்பனாகச் சொல்லும் போது நாம் ஏன் மௌனம் சாதிக்கிறோம்? மைய பட்ஜெட் பற்றிய தமிழக அரசின் கருத்து, என் டி. ஆர். கூறியதற்கு முற்றிலும் மாறானது என்று நான் கருதுகிறேன். அ.தி.மு.க. சார்பாக அ.தி.மு.க. கருத்தை அ.தி.மு.க. எம்.பி. கூறியதை கவனிக்கவும். இந்துப் பத்திரிகையிலே அதே தேதியில் வருகிறது. "மைய அரசின் பட்ஜெட் துணிச்சலான பட்ஜெட்; யதார்த்தமான பட்ஜெட்" என்று ராமகிருஷ்ணன் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் நிதியமைச்சரை பாராட்டினார். சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, சாதாரண மக்களுக்கு கணிசமான நிவாரணமும் அளக்கிறது" இங்கே இருக்கிற

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆளும் கட்சி பிரதிநிதி நேர்மாறாக பேசியிருக்கிறார். இப்படி லாலி பாடுவது தான் வழக்கமாக இருக்கிறது. மக்கள் மத்தியிலிருந்து அதையெல்லாம் மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னிடத்திலே கேட்கிறார்கள். அங்கே அப்படிச் சொல்கிறார்கள். இதற்கு நான் ஒன்றைத்தான் சொல்ல முடியும். எனக்கு சாமியிலே நம்பிக்கையில்லை. இருந்தாலும் சொல்கிறேன். யேசு கிறிஸ்து கூறியதாக, வேண்டியதுபோல் ‘பரலோகத்தில் இருக்கும் பிதாவே! அவர்கள் செய்வது என்ன என்பது தெரியாமலே செய்கிறார்கள், அவர்களை மன்னிப்பீர்களாக’ அதைச் சொல்லத்தான் முடியுமேதவிர, வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

அடுத்து விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக 1980 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு முக்கிய வாக்குறுதி கொடுக்கப் பட்டது ‘‘மைய அரசு உதவினாலும், இல்லாவிட்டாலும் சுமார் 240 கோடி கடன் 5 ஆண்டுகளில் தள்ளுபடி செய்யப்படும்’’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை 1981 ஆம் ஆண்டு பேரவைக் கூட்டத்தில் முதல்வர் ஊர்ஜிதம் செய்தார். இது அனேகமாக கடைசி பட்ஜெட் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இதில் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகளை அநேகமாக அந்த வாக்குறுதி கள்விரந்து கை கழுவி விட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் 210 கோடி ரூபாயை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம் அமல் நடத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ரூ. 210 கோடியை எங்கே ரத்து செய்திருக்கிறார்கள்?

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

30—5—1959 கூட்டுறவுத் துறை ஆணை நம்பர் 330 — தேதிப்படி நிவாரணம் ரூ. 4 கோடி 84 இலட்சம். அடுத்து ஆர்டர் 17—10—1980, உணவு கூட்டுறவுத்துறை, அதனுடைய ஆர்டர் நெம்பர் 541, அதன்படி 73 கோடி ரூபாய் 22 இலட்சம். அடுத்த உத்தரவு 2.5.1981, உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத்துறை, எண் 366, அதன்படி 14 கோடி 60 இலட்சம். அதற்குப்பிறகு இந்த மாதிரி ஜி.ஓ. கிடையாது, ஆக டோட்டல் 92 கோடியே 67 இலட்சம்தான் தள்ளுபடி 240 கோடி எங்கே இந்த ஐந்தாண்டுக்குள்ளே தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது? தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது 92 கோடியே 67 இலட்சம் தான். அதனால் தான் நான் சொன்னேன். கழுவி விட்டாச்சு. வாக்குறுதி கொடுத்தும் கூட. உயர்மட்டக்குழு என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. நம்முடைய முன்னாள் ஸ்பீக்கராக இருந்த முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கக்கூடிய அந்தக் குழுவிடே இந்தக் கணக்கு படித்துக் காட்டப்பட்டது. நீங்கள் கேள்சல் பண்ணியிருப்பது, ரிஸீப் கொடுத்திருப்பது ரூபாய் 92 கோடிதான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின்

[திரு. ரப. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

தரப்பிலேயிருந்து அது மறுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்த மாதிரி கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11- 20)

அடுத்து மாவட்டப் பிரிவினையைப் பற்றி இந்த அவையிலே பலரும் கூறியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று நானே 1968-லே இந்த அவையிலே கூறியிருக்கிறேன். மாவட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவும், எல்லைகளை நிர்ணயிக்கவும், அதன் தலைநகரை நிர்ணயிக்கவும், ஆய்வு செய்து சிபாரிசு செய்ய அப்போதே 1978-லேயிருந்து பல்வேறு அங்கத்தினர்கள், பல்வேறு மாவட்டங்களைப் பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே, மாவட்டங்கள் திருத்தி அமைப்புக் குழு ஒன்றை அமைக்காமல் இத்தனை மாவட்டங்களைப் பிரித்து, தலைநகரங்களையும் திடீரென்று அறிவித்ததின் விளைவு, நாம் பார்க்கிறோம், பத்திரிகையின் வாயிலாகவும், என் தொகுதியில் நான் பார்க்கிறேன்-மக்களுக்கு மக்கள், இருவேறு செக்ஷன்களாக பிரித்து அவர்களுக்குள்ளே சண்டை நடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நாம் அதை விரும்பக்கூடாது. மக்களுக்கு இடையிலே சண்டையை நாம் விரும்பக்கூடாது. அரசு இப்படி நடந்து கொண்ட முறை தவறு, இதற்கு மேற்கொண்டு இருக்கக் கூடிய மெத்தெட் தவறு என்று சொல்லி நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். மக்களுக்கு இடையில் சண்டையைத் தவிர்க்க தலைநகர் அறிவிப்பு சம்பந்தமாக தாவாக்கள் எழுந்தால், நிபுணர் குழு கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் தீர்வு காண வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய யோசனை. சமீபத்திலே வள்ளியம்மை மாவட்டத் தலைநகர் அறிவிப்பு சம்பந்தமாக நாகை மக்கள் எழுப்பிய தாவாவை நிபுணர் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கப் போவதாக நாகை சர்வக்கட்சி தூது கோஷ்டியிடம் மாண்புமிகு முதல்வர் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி செய்ததினால் மக்கள் மத்தியில் சண்டையைத் தவிர்க்கவும், பிரச்சனை சுமுகமாக தீர்வு காணவும் உதவும் என நான் நம்புகிறேன். ஆகவே தான் நான் சொல்கிறேன். இரண்டு சைட்களிலேயும் சரி ஜனங்களுக்குள்ளே சண்டை வேண்டாம் இப்போது இருக்கிற டிஸ்பியூட்டை சுமுகமான முறையிலே தீர்ப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வாக்குறுதி சுமுகமாக தீர்ப்பதற்காக அந்த வாக்குறுதி உதவி செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த கடிப்பரேசன் சம்பந்தமாக, பப்ளிக் செக்டார் நிறுவனங்களிலே, பல நிறுவனங்களிலே நஷ்டம் ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அதிலே ஒரு முக்கியமான காரணம் அதிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள்தான் என்பதை அரசாங்கம் கட்டாயமாக உணர வேண்டும். அதைவிட்டுக் கொண்டே நீங்கள் போனால், பப்ளிக் செக்டார் பங்சன் என்று கருதிக் கொண்டே போனால், அது நடக்காது. லேட்டஸ்ட்டாக

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பார்த்தது பத்திரிகையிலே. - சி. ஆர். சி. கார்ப்பரேசன், சோழன் கார்ப்பரேசனில் ஒன் குரோர் அன்ட் ஆட், கிளார்க் கம் காசியர் கம் ஆடிட்டர், எப்படிக் கொடுத்திருக்கலோ பொறுப்பு? காசியரும் அவரே, ஆடிட்டரும் அவரே. *Then what will happen On a Cor and odd போச்சு என்று இத்தனை ஆண்டுக் காலத் திற்குப் பிறகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.* நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்று சொன்னால் அவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி. டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலேயிருந்து, அந்த கார்ப்பரேஷனுடைய தலைமை அவரை சஸ்பென்ட் செய்தால் மட்டும் போதாது, ஒரு கோடிக்குமேலே அதிலே இன்வால்வ் ஆகியிருப்பதால், அதை விஜிலன்சுக்கு விடவேண்டும் என்று அவர்களே வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வலியுறுத்தவில்லை என்றால் நான் வற்புறுத்துகிறேன். *The amount involved is such a huge amount* அது இன்னும் விஜிலன்சுக்கு விடவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். ஏன் என்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிற போது அதைப் பற்றி சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதே மாதிரி ஒவர்கீஸ் மேன் பவர் கார்ப்பரேஷன். அந்த கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்திலே பயங்கரமான ஊழல் இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரை விவரத்தில் நான் சொன்னேன். வெளி நாட்டிற்கு ஆட்களை தேர்வு செய்வதில் பணம் லஞ்சம் நடமாடுகிறது என்பதற்கு இப்போது நான் அத்தாட்சிகள் வைத்துள்ளேன். அவைத்தலைவர் அவர்களிடம் காலையிலேகூட நான் காட்டியிருக்கிறேன். முன்னவர் அவர்களிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அன்றைய மேனேஜிங் டைரக்டர் உமா மகேசுவரனுடைய டிரைவர் ஏகாம்பரம் என்பவர் தான் மெயின் ஏஜன்ட் என்று நான் சொன்னேன். அவருக்கு சப்-ஏஜென்ட் சின்னசாமி. உலகநாதன் என்பவர் ரூபாய் 10 ஆயிரம் டிரைவருடைய சப்-ஏஜென்ட்டிடம் கொடுத்து, தேர்வு செய்யப்பட்டு யேமன் என்ற நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டார். டிரைவருடைய சப்-ஏஜென்ட்டிடம் 10 ஆயிரம் கொடுத்தார். அந்த ரூபாய் டிரைவருக்கு போய் சேர்ந்ததே, சேர வில்லையோ சப் ஏஜென்ட் சாப்பிட்டுவிட்டாரோ என்ற சந்தேகம் வெளிகாட்டுக்கு சென்ற பிறகு அந்த உலகநாதனுக்கு வந்து விட்டது. அதை சப்-ஏஜென்ட் சாப்பிட்டுவிட்டாரோ என்று. ஆகவே, யேமனிலேயிருந்து டிரைவருக்கு இரண்டு கடிதங்களை ஒரே கவரில் 21-7-1983 என்று தேதியிட்டு அனுப்பி இருக்கிறார். அந்த ஓரிஜினல் என்னிடம் இருக்கிறது. டிரைவருக்கு அட்ரஸ் பண்ணி வந்திருக்கக்கூடிய அந்தக் கடிதத்தின் ஸ்டாம்பிலேயே கூட ஏமன் என்று முத்திரை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் காலையிலேயே பேரவைத் தலைவரின் அறையில் காட்டிவிட்டு அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன். அதிலிருந்து படிக்கிறேன். அதில் செர்ட்டென் திங்க்ஸ் எல்லாம் டிஃபென்ஸ்டாக இருக்கிறது. என்குயரி பண்ண வேண்டும். அந்தக் கடிதத்திலே—

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

“தெய்வம் துணை அன்பும் பண்பும் பாசமும் என்றும் மறக்க முடியாத உயர் திரு அண்ணார் ரைவர் அவர்களுக்கு—பாவம், அதிகம் படிக்காதவர் போல் இருக்கிறது, டிரைவருக்கு ரைவர் என்று எழுதியிருக்கிறார்—உங்கள் ஆருயிர் அன்பு தம்பி பி. உலகநாதன் எழுவதும் அன்பு கடிதம்” என்று ஆரம்பித்து எழுதியிருப்பதில் நான் ரெலவன்ட் போர்ஷனை மட்டும் படிக்கிறேன்.

“மேலும் தாங்கள் எனக்கு செய்த உதவியை நான் உயிர் உள்ள வரை மறவேன் இது வரையிலும் கடிதம் போடாமல் இருந்ததற்கு என்னை மன்னிக்கவும். மற்றும் அண்ணார் அறிவது என்னுடன் சென்னையில் இருந்த கே. சின்னசாமி என்பவர் என்னையும் எங்களது ஊர்க்காரர்கள் 3 பேரையும் மேரசம் செய்து விட்டான். எப்படியென்றால், நான் வெளிநாடு அனுப்புகிறேன் என்றும், ஒ. எம். சி.யில் என் நண்பர் இருக்கிறார், அவரிடம் நான் கூறினால், உங்களை உடன் அனுப்பிவிடுவார்கள் என்றும் அவர்களுக்கு பணம் 10,000 ரூபாய் தர வேண்டும் என்று கூறி எங்களையும் மற்றும் அங்கு உள்ள ஆட்சரிடம் பணம் வாங்கி ஏமாற்றிக் கொண்டும் உங்கள் பெயரைக் கெடுக்கிறானாம். அவர்கள் அவனிடம் பணம் கேட்டால் பணம் உங்களிடம் கொடுத்ததாகவும் நீங்கள் அவர்களை ஏமாற்றியதாகவும் கூறிக்கொண்டு அனைவரையும் ஏமாற்றிக் கொண்டு உள்ளான். அத்துடன் எங்களையும் ஏமாற்றிவிட்டான். எனனிடம் 10,000 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பணத்தில் ரைவர் (அதாவது டிரைவர்) அதாவது உங்கள் கையில்—உங்களுக்கு 5,000 ரூபாய்க்கும் மேற்பட்ட ரூபாய் கொடுத்ததாகவும் மீதி தீனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பணம் கொடுத்ததாகவும் கூறி—மெடிக்கல் காலேஜிலே டீன் என்று சொல்வார்களே அப்படி இவர்களுக்கும் ஒரு டீன் இருக்கிறார் போல் இருக்கிறது—தீனுக்கும் கொடுத்ததாகவும், கூறி என்னிடம் வாங்கிய ரூ. 10,000 செலவு செய்துவிட்டு மீண்டும் எனது அப்பா அம்மாவிடம் போயி நான் உலகநாதனை அனுப்பிவிட்டேன். அவனுக்கு செலவு ரூ. 5,000 ஆகிறது. டிரைவர்க்கும் ரூ. 5,000-க்கு மேல் லஞ்சம் கொடுத்துவிட்டேன். ஆகவே, நீங்கள் இன்னும் 5,000 கொடுக்கணும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தொந்திரவு செய்துக் கொண்டு உள்ளான்”. என்று எழுதிவிட்டு பிறகு அதில் பாதியாவது வாங்கி என் பெற்றோர்களுக்கு கொடுங்கள் அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கே வழியில்லை என்று சொல்லி எழுதியிருக்கிறார்.

அடுத்து வந்த கடிதம் இருக்கிறதே, அதுதான் முக்கியம். (குறுக்கீடு) அதுவும் என்னிடம் இருக்கிறது. இரண்டும் ஒரே கவரில் வந்தது. அந்த இரண்டாவது கடிதத்திலே—

“மற்றும் அண்ணார் அறிவது எனது மைத்துனரிடம் உங்களைப் பற்றி பெருமையாக கூறிவிட்டு வந்தேன். அவரின் பாஸ் போர்ட்டையும் அவர் நண்பர் ஒருவரின் பாஸ்போர்ட்டையும்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆக 2 பேரின் பாஸ்போர்ட்டை அவன் வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் இருவரும் 20,000 கொண்டு வாருங்கள். உங்களை வெளிநாடு அனுப்புகிறேன் என்று கேட்கிறானாம். இல்லை பணம் என்னிடம் அவ்வளவு என்று கூறிவிட்டார்களாம். அப்படி என்றால் உங்களது பாஸ்போர்ட் இல்லை போ. தொலைந்து போய் விட்டது என்று ஏமாற்றுகிறானாம். ஆகவே, அவர்களை புதிதாக பாஸ்போர்ட்டு எடுத்து உங்களிடம் வந்து உங்கள் மூலம் ஓ. எம். சி. யில் பதிவு செய்து வைப்பார்கள். அண்ணார் உங்களை வெளிநாடு அனுப்பி வைப்பார் என்று லெட்டர் போட்டு உள்ளேன். அவர்கள் வந்தால் நீங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டி உதவிகளைச் செய்து அவர்களை வெளி நாடு அனுப்பி வைப்பார்கள். மற்றவைகளை நாம் இருவரும் பேசிக் கொள்வோம்—இதுதான் முக்கியம். மற்றவை என்ன இருக்கிறது?—உடனே அவர்களை எப்படியாவது வெளிநாடு அனுப்பி வைக்கும்படி பணிவுடனும், தாழ்மையுடனும் தாழ் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” இவர் அந்த நிறுவனத்தின் மேனேஜிங் டைரக்டர் கூட அல்ல. சாதாரண ஒரு டிரைவர். அவருக்கு இப்படி கடிதம் எழுதுகிறார். அப்புறம் கீழே ஒரு நோட்டு. அதில் “அவர்களை உடனே வெளிநாடு அனுப்பி வைக்கவும். மற்றவை நாம் இருவரும் பேசிக் கொள்வோம்”. ரிபிட் செக்ஷன் டைம். பிறகு கடைசியில் “அத்துடன் என் மைத்துனர் கே. சக்கரபாணி அவர்களையும் வெளி நாடு அனுப்பி வைக்கவும். உங்கள் உதவிகளை உயிர் உள்ளவரை மறவோம்.” என்று இது ஒரிஜினல் கடிதத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கடிதத்தை எழுதிய உலகநாதன் எம். டி. யினுடைய டிரைவர் மூலம்தான் சென்றார் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்காக ரூபாய் 10 ஆயிரம் டிரைவரின் சப் ஏஜன்ட் சின்னசாமி யிடம் கொடுத்தார் என்பதும் ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. அந்தப் பணம் டிரைவருக்கும் எம்.டி. க்கும் சேரவில்லை என்று போன அவர் கருதுகிறார். தனது மைத்துனரையும் இன்னொருவரையும் கட்டாயமாக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்.

(முற்பகல் 11-30)

மூன்று தடவைகள் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். மற்றவைகளை நாம் இருவரும் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று இரண்டு தடவைகள் சொல்கிறார். அதோடு டிரைவருடைய உறவினர் வேதகிரி இரண்டு தடவைகள் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார். அந்த டிரைவர் அவ்வளவு பவர்புல்லா?

Mainly responsible for selection. யார் என்றால் எம்.டி. தான் டிரைவர் மூலமாக இவ்வளவு நடந்திருக்கிறது. இத்தனை பேர்கள் போய் இருக்கிறார்கள் என்கிறபோது அந்த

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

டிரைவர் அவ்வளவு பவர்புல்லா? அங்கேதாம் நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயமாக இது இருக்கிறது. இன்னும் ஏராளமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கான புரூப் இருக்கிறது.

You must go to vigilance. என்னிடம் புரூப் இருக்கிறது. விவரம் உள்ளது. பேலன்ஸ் ஷீட்டில் தொடர்ந்து நட்டம் காட்டப்படுகிறது. மக்களுடைய வரிப்பணம். அரசு மேல்மட்ட விசாரணைக்கு உத்திரவிடவேண்டும். ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில பிரைமா-பேஸ் பேக்ட்ஸைத் தான் சொல்லியிருக்கிறேன். The driver should not be made a scap goat. இன்னும் உள்ளே போக வேண்டும். அவரை சஸ்பென்ட் பண்ணினால் போதாது. டிரைவர் மூலமாக முக்கியமான செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. அந்தச் செய்தியைப் பிடித்துக் கொண்டு—செலக்ஷன் பண்ணுவதற்கு ஒரு டிரைவருக்கு இன்புளவன்ஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னால் நிர்வாகத்திலே உள்ள எம்.பிக்கும் மற்ற ஆபீசர்களுக்கும் அதிலே என்ன இருக்கிறது என்பதை விஜிலன்ஸ் மூலமாக மப்பராக போனால் நிச்சயமாக உண்மை வெளிவரும். நீங்கள் விஜிலன்ஸ் என்குயரி நடத்தவேண்டும். நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இதற்கும் பதில் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போன தடவை வெளியிடப்பட்ட கேள்வித்தாளில் ஆளுங் கட்சி கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் பற்றி கேள்வி கேட்டது சரியல்ல என்று எதிர்த்தரப்பிலே கேட்கப்பட்டது. அன்றைக்கு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அதை நியாயப் படுத்தினார்கள். அதற்கு ஒரு வாதம் சொன்னார்கள். ஒரு அரசியல் சக்தியை மாணவர்கள் அறிய வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைய முதல்வர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று ஜனங்கள் உணராமல் இருந்தார்கள். ஆகவே அரசியல் சக்தியை மாணவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையென்றாலும் I do not accept the argument, எங்களுடைய கருத்து, ரூலிங் பார்டியாக இருக்கிற நீங்கள் உங்களுடைய கையிலே இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து உங்களுடைய பார்டி லீடர்களுடைய செல்வாக்கை மேலும் மேலும் உயர்த்தித் தூக்கிவிடுவதற்காக கவர்ன்மென்ட் மெஷினரியைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறீர்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து.

இன்னொன்று, லேட்டஸ்ட் ஒரு எக்ஸாமினேஷன். அரசுக் கல்லூரியிலே நடந்திருக்கிறது.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதிலே ஒரு கேள்வி என்னவென்றால் Write an essay on any one of the following in about 200 words “Marriage celebration of the Film Director Baggiaraj-Poornima or ‘We can do it Mrs. Gandhi’

என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன இது? எஸ்ஸே எழுதுங்கள். பிலிம் டைரக்டர் பாக்கியராஜ்-பூர்ணிமா திருமணம் சம்பந்தமாக எஸ்ஸே எழுதுங்கள் அல்லது நம்மால் முடியும் என்று திருமதி காந்தி சொன்னதைப்பற்றி எஸ்ஸே எழுதுங்கள், அதைப்பற்றியோ இதைப் பற்றியோ எஸ்ஸே எழுதுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் பாக்கியராஜ்-பூர்ணிமா பொலிட்டிக்கல்ஸ் போர்ஸா? அன்றைக்கு நான் சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இது ஒரு பொலிட்டிக்கல் போர்ஸா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு வருகிற சந்தேகம்—இந்தக் கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில்—எனக்கும் வருகிறது எனக்கு வருகிற சந்தேகம் (குறுக்கீடு).

திரு. ரா. உமாநாத் : நிதியமைச்சர் பதில் சொல்கிறபோது கிளாரிபை பண்ணட்டும். என்ன டிஸ்டர்ப் பண்ணவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : ஒரு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆசிரியரோ, தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த ஆசிரியரோ இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு இந்த அரசுக்கு கெட்ட பெயர் உண்டாக்குவதற்காக செய்திருக்கிறாரோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்).

திரு. அன்பில் தருமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு பேப் பிரிசிடன்ட், அனுமதிக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஒரு அரசு பள்ளியிலே பிளஸ் 2 வகுப்பிலே கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆங்கில கேள்வி பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேள்வி இப்படி இருக்கலாமா? இதில் தவறு உண்டா? இல்லையா? இது எல்லாம் நல்லதா? இல்லையா என்று எல்லாம் எடுத்துக் கூறுவதற்கு அவர்களுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் தெளிவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்கப்படுவதற்கும் அரசுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அரசு இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை தான் கேட்கவேண்டுமென்று டைரக்ஷன் கொடுக்கிற நிலையில் இல்லை. ஆக அரசுக்கும் இதற்கும் எந்த பொறுப்பும் இல்லை. ஆகவே அரசு சொல்லித்தான் இப்

[டாக்டர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 12]

படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வரக் கூடாது என்ற நிலையை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கெட்டுக்கலாமா? வேண்டாமா? இதில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற விளைவுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெளியிட்டுள்ளது பற்றி எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கவோ, கேள்விகள் கேட்டது சரியா? இல்லையா என்று எதிர்காலத்தில் சரியான அறிவுரை கூறவோ கல்வித்துறைக்கு முழுமையான உரிமை இருக்கிறது. அதற்குப் பயன்படுகிற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் விளக்கம் பயன்படும். அவ்வப்போது சிலபல சமயங்களில் கேள்விகள் கேட்கின்றபோது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இது போல் உண்டு. அப்போதும் உண்டு. இப்போதும் உண்டு. அந்தக் கேள்விக்கும் இந்த ஆட்சிக்கும் தொடர்பு இல்லை. நாங்கள் சொல்லி தான் இவைகள் கேட்கப் படவில்லை. இப்படித்தான் கேட்கவேண்டும் என்று நாங்கள் டைரக்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்ற விளக்கத்தை நாட்டுக்கு தெரிவிக்கவும், இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கவும் நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதைமட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் விமர்சகிப்பதைப்பற்றி நான் எதுவும் சொல்லவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அன்று எடுத்த பொலிஷனுக்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி சொல்லாமல் அதை டிப்பண்டு பண்ணியதால் தான் மறுபடியும் இப்படி ரிப்பிட் ஆகியிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஒரு கட்சியினுடைய கொள்கை பரப்புச் செயலாளர்..... (கூச்சல்-குழப்பம்) (குறுக்கீடு).

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் சொல்லி விட்டார். இப்போது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். This has been reported ஆகவே தான் நான் கொண்டு வந்தேன். அது மட்டும் அல்ல. முதலில் அதை பொலிடிக்கல் போர்ஸா என்று நான் கேட்டேன் இரண்டாவது பாக்கியராஜ், பூர்ணிமா They are kept on par with Mrs. Gandhi (ஆர்) அடுத்த கேள்வி இருக்கிறது பாருங்கள். இவர்கள் மிசர்ஸ் காந்தியினுடைய சமநிலையிலா என்பது தான் என்னுடைய, கேள்வி, என்னுடைய கருத்து.

சமீபத்தில் இங்கிலாந்தில் நடைபெற்றதைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். ஒரு கல்லூரி இதே மாதிரி பிரின்ஸ் சார்லஸ் அண்ட் டயானா. பிரின்ஸ் சார்லஸ் அங்கே அடுத்து கிங் ஆக வரவேண்டியவர். அவருடைய மேரேஜ் பற்றி ஒரு கேள்வி கல்லூரியில்

1984. மார்ச் 12] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கேட்கப்பட்டது. கல்லூரி மாணவர்கள் புரடெஸ்ட்டு செய்தபிறகு கவர்ன்மெண்டு காலேஜில் அந்தக் கேள்வியை செட் அப் செய்த புரபெராசரை எக்ஸ்பல் செய்திருக்கிறார்கள். This is more or less Mainained, நான் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது இவைகள் எல்லாம் இப்படி ஒரு எக்ஸ்டிரிமூக்கு போகும்போது என்ன ஒரு அபிப்பிராயம் வரக்கூடாது என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ அந்தப் அபிப்பிராயம் வரும். அதனால் தான் நான் இந்த மாதிரி இந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து சத்துணவுத் திட்டம் விஷயமாக. சத்துணவுத் திட்டத்தை எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்ப்பதாக மாநில அரசு திட்டம் போட்டு பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். போன மாதம் மேலவையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது அதை நான் கேட்டேன். அவர் அப் போது சொன்னார். சத்துணவுத் திட்டத்தை எதிர்ப்பவர்களை மக்கள் தண்டிப்பார்கள் என்று. என்னவோ எதிர்க்கட்சிகள் இதை எதிர்ப்பவர்கள் மாதிரியும், ஆளும் கட்சி அதை நடத்தியே திருவேன் என்று நிலை எடுத்து இருக்கிற மாதிரியும் வர்ணித்தப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கொள்கை முடிவு அதைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். இந்த திட்டத்தின் கொள்கை முடிவு 1982 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் தான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். விவாதத்திற்குப் பதில் கூறுகையில் நிதி அமைச்சர் பேசியதை நான் புரொஸ்டிடியுங்கிலிருந்து கோட் பண்ணுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

“ இந்தத் திட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே என்னுடைய மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்தத் திட்டத்தை குறை சொல்லவில்லை..... அவர்களும் வரவேற்றார்கள். ஆனால் அதை வரவேற்று, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை எடுத்து தெரிவித்தார்கள். இந்த அரசு ஆழ்ந்த கவனிப்போடு, உன்னிப் போடு அந்த சிக்கலை ஆராயத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.” என்று கூறியுள்ளார். நான் கேட்கிறேன், எதிர்க்கிற பிரச்சினை எங்கே இதில் வந்திருக்கிறது? அப்படியிருக்கும்பொழுது எதிர்ப்பதாக ஏன் கூறுகிறார் என்றால், இல்லாததை இருப்பதாக வர்ணித்து, எதிர்க்கட்சிக்களைத் தாக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்தின் சாகசம்தான் அது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நாங்கள் ஒன்றை எதிர்க்கிறோம்—சத்துணவை அல்ல—மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். மேற்கு வங்கத்தில் 1982க்கு முன்னாலேயே, பிரைமரி ஸ்கூல் மட்டத்தில் 35 லட்சம் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு உண்டு. ஆகவே, சத்துணவை அல்ல நாங்கள் எதிர்ப்பது. அதைப் பராமரிப்பதில்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

உள்ள கடல் போன்ற ஊழல்களை எதிர்க்கிறோம். அதைச் சொல்வதில் எங்களுக்குத் தயக்கம் கிடையாது. நிர்ணயித்த உணவு குழந்தைகளுக்கு—முழு அளவு கலப்படமின்றி சேர வேண்டுமென்பதற்காக அந்த ஊழல்களை நாங்கள் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். அடிக்கடி அதில் பல்லியோ, மற்றவைகளோ விழுந்து பல இடங்களில் குழந்தைகளை அபாயத்திற்குள்ளாக இருக்கும் நிர்வாகக் கையாலாகத்தனத்தை எதிர்க்கிறோம். சத்துணவுத் திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று எங்களுக்கு முத்திரை குத்தி, இதை எதிர்ப்பதால் சத்துணவுத் திட்டத்தையே எதிர்க்கிறோம் என்ற முத்திரையைக் குத்தி, அதிலிருக்கும் ஊழல் எதிர்ப்பை எங்களைக் கைவிடச் செய்ய எங்களைப் பளாக் மெயிங் பண்ண அரசாங்கம் முயற்சித்தால் அந்த ஊழல் எதிர்ப்பைக் கைவிட மாட்டோம்; கைவிட நாங்கள் தயாராக இல்லை.

இந்தக் கட்டத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறியாக வேண்டும். சத்துணவுத் திட்டத்திற்குக் கட்டாய வசூல் நடப்பதைப் பற்றி பலர் கண்டித்தார்கள். அது மட்டுமல்ல. வசூலும் பயங்கரமான ஊழல் நடக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இதோ என் கையில் ஒரு சீட்டு இருக்கிறது. அதில், நடுவிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இரண்டு குழந்தைகளோடு உணவு உண்பது மாதிரி போடப்பட்டிருக்கிறது. முதல்வர் — பொது மக்கள் நிவாரண நிதி என்று போட்டும், சென்னை மாவட்டம் என்று ஒரு பக்கத்தில் போட்டும், 1983—84 என்று ஒரு பக்கத்தில் போட்டும் இருக்கிறது. இந்தச் சீட்டை நான் தங்களுக்கு இப்போழுது தருகிறேன். அதில் நம்பர் இல்லை, தொகை குறிப்பிடவில்லை. இதை வைத்துக்கொண்டு கலெக்ஷன் நடத்துகிறார்கள். பல கல்லூரிகளிலேயும், ஸ்கூல்களிலேயும், இன்னும் பல்வேறு அலுவலகங்களிலேயும் இதை வைத்துக் கொண்டு வசூலிக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு வசூலிப்பவர் ஒரு ரூபாயும் வசூல் பண்ணலாம்; ஆயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் என்றும் வசூல் பண்ணலாம். ஆயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று வசூலித்து விட்டு ஒரு ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டது என்றும் கணக்கு கொடுக்கலாம். இந்தப் பயங்கரமான ஊழலை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது ரசீது அல்ல. இதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இது ரசீதா, இல்லையா என்று பார்க்கக்கூட முடியாத அளவிற்கு மக்கள் இல்லை. பத்துரூபாய் கொடுத்தால்கூட ரசீது கேட்பதும், ரசீது கொடுப்பவர்கள் கவுண்டர்பாயிலை வைத்துக் கொண்டு ரசீது கொடுப்பதும் வழக்கமாக உள்ளது (கூச்சல் — குழப்பம்) —

1984 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்தது போன்று இது மூன்று வண்ணங்களில் அச்சிடப்பட்டு நடுவிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இரண்டு குழந்தைகளோடு உட்கார்ந்து உணவு உண்பது மாதிரி போட்டு முதல்வர் பொது மக்கள் நிவாரண நிதி, சென்னை மாவட்டம் 1983—84 என்று போட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இது செக்கும் அல்ல, ரசீதும் அல்ல.

ஃப்ளேக் டே என்று நாம் போடுகிறோம். அது டிக்கெட் ஆகாது, ஆனால் அதை வைத்து நாம் வசூல் செய்கிறோம். அந்த மாதிரி கொடுத்து வசூல் செய்யலாம் என்றிருந்து, அந்த வசூலிலே ஊழல்கள், மற்றவைகள் ஏற்பட்டன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் அதைக் கவனித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் இவ்வாறு சொன்னதற்காக இப்பிரச்சினைக்கு இத்துடன் நான் முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறேன்.

அடுத்து 9 மாதங்களுக்கு மேல் இல்லாமல் தமிழ் சினிமா காட்ட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது நாங்கள் எங்கள் கட்சியிலிருந்து அதை எதிர்த்தோம். ஒவ்வொரு மாநிலமும் அப்படிச் செய்தால் நாம் பாதிக்கப்படுவோம் என்று நாங்கள் அன்றைக்கே எச்சரித்தோம். ஆனால் அரசாங்கம் அப்போது செவிசாய்க்கவில்லை. சமீபத்திலே பம்பாயிலிருந்து சினிமா ப்ரட்யூசர்ஸ் அசோசியேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பு முதல்வர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதாக வந்திருக்கிறது. இதனை அவை முன்னவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். அந்தக் கடிதத்திலே அந்த அசோசியேஷன் சார்பாக அதனுடைய பிரெசிடென்ட் என்ன எழுதி இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “எங்களுடைய மாநிலம் தமிழ்ப்படத்திற்குத் தடை விதிக்கும்; தென்னிந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் இந்தப் படங்களுக்கு மகாராஷ்டிரா தடை விதிக்கும் தென்னிந்திய நடிகர்கள் மகாராஷ்டிராவில் நடிக்க விடமாட்டோம்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். I do not accept the position taken by the organisation ஆனால் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய இந்த நடவடிக்கைகள் சரியல்ல என்பது நான் எங்களுடைய கருத்து. ஏற்கெனவே பஞ்சாபிலே பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இன்னும் ஃபுல்லாக நெருக்கடிக்குத்தான் இது கொண்டுபோய் விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அங்கே இருக்கக் கூடிய சில சாவனில்லடிகள் இம்மாதியான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

சூரிய விதையை நாம் பேட்டு வைத்திருக்கிறோம். அன்றைக்கே நாங்கள் எச்சரிக்கை செய்தோம். We were very much concerned about it. என்று சொன்னோம். அதை நீங்கள் கேட்கவில்லை ஆகவே அதை ரீகன்சிடர் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலக்கரி, எண்ணெய், இரயில்வே சர்க்குக் கூட்டணம் ஆகியவற்றின் உயர்வு எல்லாம் மின்சார வாரியத்தைப் பாதித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இவற்றின் விலை ஏற்றத்தால் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றது என்று அரசு சொல்கின்றது. தாரின் விலை ஏறியதால் அதாவது அதனுடைய 75 சதவீத விலையேற்றம் ரோடு போடுவதைப் பாதித்திருக்கின்றது என்று நான்குற்றம் சாட்டுகிறேன். மாநில சர்க்காரின் மீது, அதாவது மாநில சர்க்காரின் சம்மதத்தில்தான் அந்த விலைகளை எல்லாம் மைய அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஆனால் நான் ப்ரூஃபோடு சொல்கிறேன். சர்வதேச நிதி நிறுவனம், அதாவது ஐ.எம்.எஃப். மைய அரசுக்குக் கடன் தருகின்றபோது இந்தப் பொருட்களின் விலையை எல்லாம் உயர்த்த வேண்டும் என்று ஸ்பெஸிபிக்காக நிபந்தனை போட்டது. அவ்வாறு இந்தப் பொருட்களின் விலைகளை எல்லாம் ஏற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் நிபந்தனை போட்டபோது அந்த விலையேற்ற நிபந்தனை மாநிலங்களை பாதிக்கும், மக்களைப் பாதிக்கும், போக்குவரத்துத் துறை, மின்சாரத்துறை ஆகியவற்றைப் பாதிக்கும் என்று நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே எதிர்த்தோம். ஆனால் இவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்தே அந்த விலையேற்றத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கும் வகையில் இந்த அரசின் பிரதிதிகளாக அங்கே நாடாளுமன்றத்திலே இருப்பவர்கள் அந்த லோன்களின் நிபந்தனைகளை ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதுமட்டுல்ல. அதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்ன போது ஏ.டி.எம்.கே. உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து “There are some people who have got I.M.F. habia” என்று கூறினார்கள்.

(முற்பகல் 11-50).

அதாவது, ஐ.எம்.எஃப். போபியா பிடித்தவர்கள் என்று, அதை எதிர்க்கக் கூடிய எங்களைப் பார்த்து, மாநிலத்தைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லிய எங்களைப் பார்த்து கூறினார். போபியா என்றால், ஐ.எம்.எஃப். அச்சக் கோளாறு பிடித்தவர்கள், வெறுப்புக் கோளாறுகள் பிடித்தவர்கள் என்ற நிலையில் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பயங்கரமான அளவு ஆதரித்து, நீங்களே இந்தப் பொருள்கள் விலையை உயர்த்த சம்மதித்து, பின் விலை உயர்த்தப்படுகிறபொழுது உங்கள் தலையிலே மண்ணை அள்ளிப் போட்டதாகக் கூட நான் சொல்ல

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மாட்டேன். அதற்கு மேலே மக்கள் தலையிலே நீங்கள் மண்ணை அள்ளிப் போட்டபின் கண்ணீர் விட்டால் அது முதலைக் கண்ணீர் என்று சொன்னால் அது பாசாங்கு என்று சொன்னால் என்ன தவறு என்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக Anna University of Technology—M.B.A. Course— சம்பந்தமாக சில புகார்கள் பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ளன. அதற்குள்ளே நான் போகவில்லை. நான் அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டிருக்கிறேன். அது வருகிறபொழுது கேட்கிறேன். ஆனால் அது சம்பந்தமான அமைப்பில் சீக்கிரம் அரசாங்கம் மாறுதல் செய்ய வேண்டும். அதாவது எம்.பி.ஏ. கோர்ஸ் ஸ்ட்ரக்ச்சர் சம்பந்தமாக சீக்கிரம் மாறுதல் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எம்.பி.ஏ. கோர்ஸ் படிக்கும் அந்த மாணவர்களைப் பாதித்துவிடும். Anna University of Technology என்ற அமைப்பே ஒரு Autonomous Body. அதில் Vice-Chancellor அவருக்குக் கீழே Registrar அவருக்குக் கீழே, 5, 6 கல்லூரிகள் செயல்படுகின்றன. அதில் ஒரு கல்லூரி தான் Coll g of Engin ring. அந்த ஒரு கல்லூரியில் பல Departm nts உள்ளன. அதில் ஒரு டிபார்ட்மென்ட் தான் Mechanical. அந்த ஒரு டிபார்ட்மென்ட்டில் 8 டிவிஷன்கள் உண்டு. அந்த டிவிஷன்களில் ஒன்றுதான் எம்.பி.ஏ. படிப்பு. ஆனால் வேடிக்கை என்னவென்றால், Anna university Autonomous ஆக இருக்கும் பொழுது அதன் அட்டானமசக்குள்ளே இன்னொரு அட்டானம். அதாவது அட்டானமசக்குள்ளே—கீழே இருக்கிற ஒரு யூனிட் அட்டானமசாம். அதாவது அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் கீழே உள்ள ஒரு கல்லூரியின் மிகவும் அடித்தட்டில் உள்ள ஒரு டிவிஷன் தனியாக அட்டானமசாம். அதாவது பல்கலைக் கழகத்தின் Vice-Chancellor-க்கும் Principal-க்கும் Dean-க்கும் Board of Studies-க்கும் Academic Council-க்கும் Syndicat-க்கும் மேலே இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அதன் Programm Co-ordinator-க்கு M.B.A. d gree-யே கிடையாது. டிகிரியே இல்லாதவர். M.B.A. Course Programme Coordinator. ஆகவே பிழைப்பு எப்படி இருக்கும் என்று நீங்கள் பார்க்கலாம். இந்தத் தவறான அட்டானமி பல ஊழல் களுக்கு இடம் கொடுக்கும். உதாரணத்திற்கு, Anna University யின் Academic Council M.B.A. படிப்பிற்கு 200 கோர்ஸ்க் களுக்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. That is correct. Thy ar authority fo it. அந்த 200 கோர்ஸ்விருந்துதான் அவர்கள் செலக்ட் பண்ண வேண்டும். அந்த டிபார்ட்மென்ட் தலைவர் Prof. A.M. Srinivasan. Division Head Prof. K. N. Balasubramanian. அவர்கள் தான் பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒப்புதல் பெற்ற லிஸ்டில் இல்லாத பாடங்களை இன்றைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏமாற்றுவதற்காக, ஒப்புதல் பெற்ற லிஸ்டில் இருந்து எடுக்கவில்லையே என்று கேள்வி வருமே என்பதற்காக, —நான் பூரா ரெக்கார்டையும் பார்த்தேன்—ஒப்புதல் பெறாத பாடங்களுக்கு, ஒப்புதல் பெற்ற பாடங்களில் இருக்கிற—ஈக்கு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 12]

வலாக இருக்கிறவற்றைக் கொஞ்சம் சேர்த்து, அந்தப் பெயரைப் போட்டு விட்டார்கள். ஆனால் உண்மையிலே அவர்கள் எடுக்கும் பாடங்கள் வேறு. What will happen to the degree? யார் ரெக்ககனைஸ் பண்ணுவார்கள்? அந்த மாணவர்களுடைய எதிர்காலம் என்ன ஆகும்? ஆகவே, அதற்கு மேலே நான் போகவில்லை. உடனடியாக அந்த அமைப்பு, அட்டானமசுக்குள்ளே அட்டானமி என்கிற அந்த அமைப்பு, மாணவர்களைப் பாதிக்கும் என்பதால், அதனைச் சீக்கிரமாகத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பதற்காகவோ, அல்லது ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியதற்காகவோ நாங்கள் குறை கூற மாட்டோம். இன்றைய மைய மாநில உறவு நிலைமையில் மாநிலங்கள் இப்படிப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. We know it for a long time. ஆனால் நீங்கள் எடுத்த ஓவர் டிராப்ட் பற்றி நாங்கள் என்னமோ எதிர்த்தவர்கள் மாதிரியும், அதற்குப் பதில் கூறும் முறையில் ஓவர் டிராப்டின் நியாயத்தைப் பற்றி, இந்த அரசு எங்களுக்கு வகுப்பு எடுப்பது போல் இங்கே பேசுகிறபோழுது, நான் ஒன்றுதான் கூறுவேன்.

It is a bit impertinent on Government's part to do such homilies to us. தமிழில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஓவர் டிராப்ட் எடுப்பதனுடைய அவசியம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப் பற்றி பல பேர்கள் விளக்கம் பெற வேண்டுமென்பதற்கும் விளக்கம் பெறாமல் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும் சொல்லப்பட்டது. பர்டிக்குலராக கம்யூனிஸ்டுகளுக்காக சொல்லப்பட்ட ஒன்று அல்ல. அது உங்களுக்காக சொல்லப்பட்ட ஒன்று அல்ல; நீங்கள் அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மேற்கு வங்காளம் எந்த நிலையிலே இருக்கிறதோ, அந்த நிலையிலேதான் தமிழகமும் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்பது தெரியும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அப்படியானால் ஓவர் டிராப்ட் பற்றிய விளக்கம் எங்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: திரு. ரகுமான்கானுக்காகவும் அல்ல, திரு. ரகுமான்கானைச் சேர்ந்த சில பேர் வெளியே பேசியிருப்பதற்காகவும் அல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத்: அடுத்து ஒரு ரெலவண்ட் விஷயம். அதைக் கூறி முடித்து விடுகிறேன். நான் ஒன்றை நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். ஓவர்-டிராப்ட் வாங்குவது என்பது நிதி நிலையில் நிதானமின்மைக்கும், நிதி நிலையைச் செம்மையாகவும், சிறப்பாகவும் பணியாற்றாமலிருப்பதன் விளைவு தான் ஓவர் டிராப்ட் ஏற்படுகிறது என்றும், இந்த

1984 மார்ச் 12]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அரசு அப்படிப்பட்ட அரசு அல்ல; மற்ற அரசுகள் அப்படிப்பட்டவர்கள் என்று கூறியவர்கள் இந்த அரசு தான். 1982 மார்ச், 8 ஆம் தேதி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தில் கூறியதை நான் படிக்கிறேன். அப்படி ஒரு பொசிஷன் நீங்கள் எடுத்து, ஓவர்-டிராப்ட் எடுப்பதே, செம்மையான நிதிநிலை இல்லாதவர்கள் தான் எடுப்பார்கள் என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நான் அதை கோட் செய்கிறேன். இந்த மாநிலம் ஓவர்-டிராப்ட் வாங்க வேண்டிய ஒரு நிலைக்கு ஆளாகாத அளவிற்குத் தான், தன்னுடைய நிதி நிலையில் நிதானமாகவும், நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில் செம்மையாகவும், சிறப்பாகவும் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை அவையினருக்கு எடுத்துக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று கூறி மற்ற மாநிலங்கள் பற்றி கூறினார்கள். அவர்கள் நிறைய ஓவர்-டிராப்ட் எடுக்கிறார்கள். அதிலும் வெஸ்ட்-பெங்கால் மேஜர் போர்ஷன் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நிதி நிலையை செம்மையாகவும் சிறப்பாகவும் பணியாற்றுவதற்கு அறிகுறியாக கட்டிக்காட்டுவது சரியல்ல என்று நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். ஆனால் நீங்கள் அதே பொசிஷனில் நின்றீர்கள். ஆகவே இந்த ஓவர்-டிராப்ட் எடுக்கிறபோது

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருக்கிற நிலைமையில் ஓவர்-டிராப்ட் வாங்கியே தீர வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டாயம் இல்லை. இப்போது கூட மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கிற அருமை நண்பர் அசோக்மித்ரா அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருந்தாலும், அவர்கள் ஓவர்-டிராப்ட் வாங்காமலே சமாளிக்கிற சூழ்நிலையில் அது அசோக் மித்ரா விற்கும், மேற்கு வங்கத்திற்கும் மகிழ்ச்சி தருகிற ஒன்று தான். கூடுமான வரையில் பேலன்ஸ் செய்யத்தான் எந்த நிதியமைச்சரும் முயற்சி எடுக்கிறார். முடியாத கட்டம் வருகிற போது, எதிர்பாராத கட்டம் வருகிறபோது, இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறதே தவிர, அப்போதும் கூட மேற்கு வங்காளம் தன்னுடைய திறமையற்ற நிலையிலே தான் வாங்குகிறது என்று நான் சொல்லவே இல்லை; வேறு எந்த மாநிலத்தையும் சொல்லவில்லை. இப்போதும் கூட அசோக்மித்ரா அவர்கள் கூடுமான வரையில் அந்த ஓவர்-டிராப்ட்டிற்கு போகாத அளவிற்குத் தான், கட்டுப்படுத்துகிற அளவிற்குத் தான், இப்போது ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறேன் என்று அவருடைய ஸ்பீச்சிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவே ஏற்கனவே இருந்த நிலையை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கட்டுப்படுத்தத் தான் அத்தனை பேரும் நினைக்கிறோம். வாங்காத நிலையில் பேலன்ஸ் பண்ண வேண்டும் என்று தான் நினைக்கிறோம். ஆனால் எதிர்பாராத சூழ்நிலைகள், நெருக்கடிகள் வருகிறபோது வாங்க வேண்டிய நிலை வருகிறது. அது தவறல்ல. அதைத் தவறு என்று நான் சுட்டிக்காட்டவில்லை.

[1984 மார்ச் 12]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் படித்துப் பார்த்தேன் ; நேராகக் கேட்டுக் கொண்டும் இருந்தேன். அப்போது திறமையான ஒரு பட்ஜெட்டிற்கு இது ஒரு அறிகுறி மாதிரி என்றுதான் உங்கள் ஸ்பீச் இருந்தது. இப்படி பொசிஷன் வருகிறபோது நான் உங்களை அக்யூஸ் பண்ணவில்லை. அந்த முறையில் இல்லை என்று தான் எனக்கு பட்டது. என்னுடைய ஒரே பாயிண்ட் அப்போசிஷனிலே சில விஷயங்களை நாங்கள் சொல்கிறபோது கொஞ்சம் ஹீமிலிட்டியோடு அதிலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்து விடுகிறேன். 80 ஆயிரம் டன் அரிசி நமக்கு வேண்டியது கிடைக்கவில்லை என்று ரிபீட்டடாகச் சொல்லப்படுகிறது. 80 ஆயிரம் டன் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று 5, 6 முறைகள் சொல்லப்படுகிறது. இது ஏதோ பாடுகிற மாதிரி இருக்கிறது. அன்றைக்கு முதல்மைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆடி கறக்கிற மாட்டை ஆடி கறக்க வேண்டும் ; பாடிக் கறக்க வேண்டிய மாட்டை பாடிக் கறக்க வேண்டும். அதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்று, கரெக்ட், அது தமிழில் சொல்லப்படுகிற ஒன்று. ஆனால், 80 ஆயிரம், 80 ஆயிரம் என்று திரும்பச் திரும்பச் சொல்லிப் பாடுவது பாட்டு. அப்படிப் பாடி பார்த்தாகிவிட்டது ; வரமாட்டேன் என்கிறது. இனிமேல் ஆடி கறப்பது தான் பாக்கி. பிரதமருடைய தாளத்திற்கு ஆடினால் தான் முடியுமென்றால், அதற்கு தயார் என்றால் ஆடுங்கள்ய்யா ; இல்லையென்றால் உறுதியாக நில்லுங்கள்ய்யா ; எல்லோரு ; சேர்ந்து இங்கே வெள்ளத்திற்கும், வறட்சிக்கும் கொடுக்க வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டிற்கும்—விவசாயிகள் தஞ்சையிலும், மற்ற இடங்களிலும் 2,000 ரூபாய் நஷ்டயீடு கேட்டிருக்கிறார்கள். ஜூன், ஜூலை வரையில் தண்ணீர் வராது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை ; கையில் இருந்த மூலதனமும் போயிற்று ; ஜூன், ஜூலை வரையில் காவேரியில் தண்ணீர் வரவில்லையென்றால், வீ மே ஈவன் பேஸ் ஸ்டார்வேஷன் ; பட்டினிச் சாவைக் கூட நாம் சந்திக்கலாம். அப்படி இருக்கிற போது 5 கோடி என்று கொடுத்தால் அது கிண்டல் பண்ணுவதில்லையா ? வெந்தப் புண்ணில் வேல் குத்துவது இல்லையா ? மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து 128 கோடி கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் 5 கோடி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்கிறேன். ஆடி கறப்பது என்றால் அவர்கள் சொல்கிறதைப்போல ஆடுவது ; நான் சொல்வேன், நீங்கள் உறுதியாக நில்லுங்கள். மக்களுக்கு ஆதரவாக எல்லோரும் சேர்ந்து யூனைட்டடாக மத்திய அரசோடு பைட் பண்ணுவதற்கு நீங்கள் முன் வந்தால் நிச்சயமாக நாங்கள் ஒத்துழைப்போம். அதல்லாமல் வெறும் தாஜா பண்ணினால் காரியம் நடக்காது என்று சொல்லி, நீங்கள் கொடுத்த நேரத்திற்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சாதி மதம் பாராது பொதுமக்கள் தந்த ஒத்துழைப்புக்காகவும் உதவியதற்காகவும், அவர்களுக்கும் அரசின் சார்பில் நன்றி கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த பெருமழையினாலும், வெள்ளத்தினாலும் ஏற்பட்ட சேதத்தை கணக்கெடுத்து பாதிப்பின் முழு விவரங்களை சேகரித்து மதிப்பீடு செய்ய சிறிது காலமாகும். அவ்வாறு மதிப்பீடு செய்த பின், வேண்டிய நிவாரணம் கோரி மத்திய அரசுக்கு ஒரு விவர அறிக்கை அனுப்பப்படும்.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சஜெஸ்ட் பண்ணுவது என்ன என்று சொன்னால்— இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த பயங்கரமான நஷ்டத்தை பொறுத்த வரைக்கும் அரசு தரப்பிலே இரண்டு அறிக்கைகள் வந்தாயிற்று. இது செகண்ட் டெய்ல்டு அறிக்கை. இப்போது அந்தத் தொகுதிகளிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் போய் பார்வையிட்டுள்ளார்கள். அவர்களைப் பொறுத்த வரைக்கும், பார்வையிட்ட விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். அதனாலே இந்த விஷயங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒரு டிஸ்கஷனுக்கு ஆன வாய்ப்பை எப்படியாவது ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும்.

Some time may be allotted for discussion because the M.L.As. of the concerned constituencies and other parties may like express their views on the matter.

Thiru A. RAHMAN KHAN : I also press for such a discussion.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூறுவது போல் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்கனவே பார்வையிட்டு இருக்கிற நிலைமையையும், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவதுபோன்று அந்த பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் சென்று, இன்னும் அதிகமான விவரங்களையும், முழு விவரங்களையும் கூட கொண்டு வரக்கூடும். அவர்கள் கூறுவது போன்று அந்த அறிக்கையின் மீது, உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கின்ற வகையில், அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் வைத்து முடிவு எடுக்கலாம்.

ப. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85 பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே, காந்தி காமராஜ் தேசிய சாங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு உங்களுடைய அனுமதி கிடைத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1984 மார்ச் 12]

(மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசாங்கம் செய்திருக்கின்ற சில சலுகைகளை கோடிட்டுக் காட்டிவிட்டு, செய்யப் போகின்ற திட்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற பல செய்திகள் அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனவே தவிர, அந்த நோக்கத்தை நிறைவு படுத்துவதற்குரிய ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைத் தருவதாகத் தெரியவில்லை. மக்களுக்குச் சில சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் 3 கோடிக்கு மேலாக வரிக்குறைப்புச் செய்திருந்தாலும் கூட, 57 கோடிக்கு வரி போட்டிருப்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. அதைப் போலவே நுழைவு வரியைக் கைவிட்டால், நாங்கள் வருவாய் ஆதாரங்களை அதிகப்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகளை சொல்கிறோம் என்று சொன்னார்கள் என்பதற்காக வரியினுடைய விகிதத்தை ஒரு பக்கத்திலே அதிகப்படுத்திக்கொண்டு, இன்னும் நுழைவு வரி முற்றிலுமாக சைவிடப்படவில்லை என்ற அச்ச உணர்வையும் இங்கே இன்றைக்கு விளக்கமாக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே சில ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர்கள் செய்திருக்கின்ற சில சாதனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சத்துணவுத் திட்டத்தை இன்னும் அதிக வயதுடையவர்களுக்கு நீட்டித்து இருப்பதும், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு அவர்கள் உயிரிழந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் போன்றவைகளை அறிவித்து இருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது. அனாலும் கூட, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூட, சில நிபந்தனைகளை விதித்து இருப்பதன் மூலம் அந்தத் தொகை அவர்களுக்குக் கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு நமக்கு எழுகிறது. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், அபத்தான கட்டிட வேலை, அபத்தில்லாத கட்டிட வேலை என்று பிரித்து, அதற்கு விளக்கம் கொடுப்பது யார் என்ற வினாக்குறி அங்கே இருந்தால் போய்ச் சேர வேண்டியவர்களுக்கு போய்ச் சேர வேண்டிய தொகை சேராதோ என்று சொல்லுகின்ற ஐயப்பாடு நமக்கு எழுகிறது.

அதைப் போலவேதான் சொந்ததிற்கு வீடுகள் கட்டுகின்ற ஒருவர் கீழே விழுந்தால் அவருக்கு உதவி கிடைக்காது என்பன போன்ற நிபந்தனைகளை எல்லாம் போடுவதன் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய லாபம் கிடைக்காதோ என்ற எண்ணம் நமக்கு தோன்றுவது நியாயமாக இருக்கிறது. அடுத்தாற் போல நல்ல நோக்கத்தோடு என்று நான் முதலிலே சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, எடுத்துக் காட்டுவதற்குரிய நல்ல எண்ணம் இருந்தாலும், அள்ள அள்ளக் குறையாத அட்சயப் பாத்திரமாக நமது வருவாய்த் துறை இல்லை. அதற்கு சில வழிவகைகளைத் தேட வேண்டியவர்களுக்கு இருக்கிறோம். அந்த வழிவகைகளைத் தேடுவதற்கு மிகுந்த முயற்சியை நமது அரசு மேற்கொண்டு, அந்த வழிவகைகளைத் தேடுகின்ற நேரத்தில்,

1984 மார்ச் 12] [திரு. குமரி அனந்தன்]

வருவாய் ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு முயலுகின்ற நேரத்தில், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எந்த வகையிலே துன்புறுவார்கள் என்பதையும் எண்ணிப் பார்ப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருத்தல் வேண்டும். மின் சட்டணத்திலே ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்துகின்ற போது, இதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளாமலே இதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஈடுபட முடியாது என்று ஒரு நிலை இருக்குமானால், எத்தனையோ பேர்கள் வெறுமனே இருந்துகொண்டு சம்பளம் வாங்குகின்ற நிலைமையிருக்கின்றது.

அதைப் போலவேதான் சீப் செக்ரட்டரி என்ற அந்தஸ்திலே பலரை நியமிப்பதன் மூலம் நமக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஐ.ஜி. என்று ஒருவர் இருந்தார் என்று சொன்னால், அவருடைய ரேங்கிலே இன்றைக்கு பலரைப் போடுவதன் மூலம் நமக்கு எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். நோக்கம் என்ன என்று சொன்னால் சிலருடைய உள்ளம் புண்படக் கூடாது என்று அவர்களுக்கு ஒரு ஒத்தடம் கொடுப்பது போல், சில உயர்வுகள் வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்யப் படுவதாக இருந்தாலும் கூட, அது எந்த வகையிலே அரசினுடைய வருவாய்த் துறையை பாதிக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே, இன்றைக்கு நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டால், நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வருவாயைப் பெருக்குகின்ற நோக்கத்தோடு, நாட்டிலே இன்னும் பரவலாக மலிந்து கிடக்கின்ற லாட்டரிச் சீட்டுகளின் மீது ஒரு வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டு வருகிற போது, எங்கெங்கு நோக்கினும் அவைகள் காட்சி அளிக்கின்ற காரணத்தாலே, இவைகளிலேயிருந்து வருவாய் அதிகமாக வரும் என்ற எண்ணத்தோடு 20 விழுக்காடு என்று வரி போடப் பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் அதனுடைய வரலாறுகளைப் பார்க்கின்ற போது, ஒரு பக்கத்திலே நன்மையைத் தேடிப் போகிறபோது இதனால் எத்தனை குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். சேரளாவிலே முதன் முதலாக, இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அத்தனை மாநிலங்களிலும் முதன் முதலாக, சேரளத்திலே இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், அதற்குப் பின்னாலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சாலத்திலே இது கொண்டு வரப்பட்டது என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்த இந்தத் திட்டத்திலே இன்று 20 சதவீதம் வரி போடுவதிலே என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 28 ஆம் தேதி தமிழ்நாட்டில் எங்கெங்கு, யார் யார் அதன் மொத்த விற்பனையாளர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய கடைகளுக்கு எல்லாம் சென்று, 28 ஆம் தேதி மொக்சத்திலே அவர்களிடம் எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். எதற்கு ஸ்டாக் எடுத்தோம் என்றுகூட சொல்லாமல் போய்விடுகிறார்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1984 மார்ச் 12]

29-ம் கழிகிறது ; 30-ம் கழிகிறது: 30 ஆம் தேதி மாலை யிலே, 20 சதவீதம் வரி என்று சொல்கிறபோது, நீ 28ஆம் தேதியிலிருந்து அந்த வரியைக் கொடு என்று சொன்னால், யார் வியாபாரம் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமது நோக்கம் வருவாயை அதிகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் கூட, இன்னும் எத்தனையோ குடும்பங்கள் இதனால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 3 லட்சம் குடும்பங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களைப் பொறுத்த வரையிலே இன்று வியாபாரம் நடக்காமல் இருக்கிறதா? அல்லது அந்த வியாபாரம் முற்றிலும் தடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? அது நமது அரசாங்கத்தினுடைய கையிலே இருக்கிறதா? அல்லது எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறதா? அல்லது மத்திய அரசு இதிலே முன்னின்று காரியம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் நாம் வரிசையாகப் பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.20)

இன்று பல இடங்களிலே பார்க்கிறபோது நமக்கு வந்து கொண்டிருந்த வருவாய் எல்லாம் பச்சத்திலே இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்திற்கும், கர்நாடக மாநிலத்திற்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும் சென்றுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை நமக்கு ஏற்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது, யாராக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தொழிலை நடத்துபவர்களையும் அழைத்துப் பேசுகிற நேரத்திலே, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு சில நடவடிக்கைகளை செய்கிற நேரத்திலே அரசாங்கத்தினுடைய வருவாய்க்கு வருவாயும் கிடைக்கும், மற்றவர்களும் பாதிக்காமல், இருக்க முடியுமோ என்று சொல்லக் கூடிய எண்ணம் எனக்கு வருகிறது.

ஆதலாலே நம்முடைய அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையிலும், நம்முடைய அமைச்சரவரையையும் பொறுத்த வரையிலும், வருவாயைக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை தீட்ட வேண்டியது தான் என்று சொன்னாலும் அது வேறு யாரையும் பாதித்து விடாத அளவுக்கு, —அது நல்லதா தீயதா என்ற வாதத்திலும் கூட நான் இறங்கவில்லை. எப்படி குதிரைப் பந்தயத்தை ஒடுக்க வேண்டும் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, இப்பொழுது முடியவில்லை என்பது மட்டும் அல்ல, குதிரை பந்தயம் நடக்காத நாளிலும் கூட —தமிழகத்திலே நடக்காத நாளிலும் கூட —இந்தியாவின் பிற பகுதியிலே நடந்தாலும் கூட, இங்கே இருப்பவர்கள் பெட் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்வதையெல்லாம் நாம் கேள்விப் படுகிறோம்.

அப்படி அவைகளையெல்லாம் மனதிலே வைத்துப் பார்க்கிற போது பல திட்டங்கள் நம்மை அறியாமலே போய்க் கொண்டிருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பார்த்தால், சிலவற்றை

1984 மார்ச் 12] [திரு. குமரி அனந்தன்]

நாம் முதலிலே அவிழ்த்து விட்டு விடுகிறோம். பிறகு அவைகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளே கொண்டு வர முடியவில்லை. ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், ஒரு காலத்திலே கொக்கோகோலா வர வேண்டாம் என்று சொல்லிய காங்கிரசிலே இருந்த பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் வாதாடிய போது, சிலர் அதனை மீறியே கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கொக்கோ கோலாவை இந்த நாட்டிலிருந்து அகற்று வதற்கே பெரிய போராட்டமே, 1977-லே ஒரு பெரிய போராட்டமே நடத்த வேண்டி வந்தது என்பதை உங்கள் நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறேன்.

எனவே, எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அந்தக் காரியத்தினுடைய விளைவுகளைப் பார்த்துத்தான் நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அனை கட்டுவது நல்லதாக இருந்தாலும் கூட, ஈக்காலஜி என்று சொல்வார்களே, அது பாதிக்கப்படாது இருக்கிற அளவுக்கு அணையை கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டது. இந்தப் பட்ஜெட்டிலும் பார்க்கிறோம். வேள்ள நிவாரணத்திற்காகவும், வறட்சி நிவாரணத்திற்காகவும் எவ்வளவு ரூபாயை செலவழித்தோம் என்பதையெல்லாம், எவ்வளவு திட்டம் போடுகிறோம் என்பதையெல்லாம் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று வெள்ளப் பெருக்கு மழையினால் மட்டுமே ஏற்படுவது அல்ல. மழை வெள்ளத்தை, ஏந்தி, தாங்கி, தேக்கி வைத்துக் கொள்கிற ஏரிகளும், கண்மாய்களும், குளங்களும் இல்லாமல் போய் விட்டன. பல இடங்களில் குளங்களே இல்லை. ஏரிக் கரைகளில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களையெல்லாம் ஆக்கிரமித்து விட்டால், பிறகு ஏரியே தேவையில்லாமல் போய்விடுகிறது என்று கருதுகிறார்கள். 250 ஏக்கர் நிலம் பாசனத்திற்குரிய ஏரியின் பக்கத்தில் இருக்கிற நிலத்தை யெல்லாம், கரையோரப் பகுதிகளை யெல்லாம் முதலிலே வீடு கட்டுவதற்கு நாம் எப்படியோ அனுமதித்து விடுகிறோம். வீடு கட்டி முடித்ததற்குப் பிறகு என்ன நினைக்கிறார்கள். வயல் எல்லாம் வீடாக வந்ததற்குப் பிறகு ஏரி எதற்கு என்று ஏரியை தூர்த்து விடுகிறார்கள்.

ஆனால், அந்த 250 ஏக்கரிலே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற மக்கள், வீடு கட்டி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற மக்கள், வீட்டை சுற்றி தோட்டம் போட்டாலும், வீட்டிலேயே குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் தண்ணீர் எடுக்க கிணறு தோண்டினாலும், அந்த ஏரியிலே தண்ணீர் இருந்தால்தான் அங்கே வரும். ஏரி முடிவிடுகிற நேரத்தில் இந்த வீட்டுக்கும் தண்ணீர் வருவதில்லை. என்றாவது மழை பெய்தால் அங்கே வெள்ளம் தேங்கி நிற்பதற்கும் பள்ளம் இருப்பதில்லை. ஆதலாலே வெள்ளம் பெருக்கு ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

இவையெல்லாம் மனத்தில் வைத்துப் பார்த்தால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே இந்த ஏரி, குளங்கள், கண்மாய்கள் போன்ற இவைகளையெல்லாம் ஆழப்படுத்துவதற்கும், வாய்க்கால்களை ஆழப்படுத்தி, அகலப்படுத்துவதற்கும், உரிய பெரிய திட்டமாக எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கூட, கோடிட்டுக் காட்டப்படுவது போல் இருக்கிறதே தவிர, அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டதாக நமக்குத் தெரியவில்லை.

ஆதலால், இவைகளை வைத்துப் பார்க்கிறபோது கோடைக் காலங்களிலே அதனை அரசாங்கமே முழு மூச்சாக எடுத்து தன்னுடைய சொந்தச் செலவில் செய்யாமல், செங்கற்குளை செய்கிறவர்கள், மற்றவர்கள், போன்றவர்களுக்கு, இந்த ஏரிகளில் இருக்கிற மண்ணை நீங்கள் பயன்படுத்த முடியுமானால் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய செலவிலேயே அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்களேயானால், நமக்கு அதை ஆழப்படுத்தவும் ஆகிறது. ஆட்களுக்கு உதவியும் ஆகிவிடுகிறது என்று சொல்கிற முறையிலே, களி மண்ணை குத்தகைக்கு விடுவது, செம்மண்ணை குத்தகைக்கு விடுவது போன்ற பணிகளைச் செய்யலாமா என்பதையும் அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே இங்கே மிக முக்கியமான திட்டமாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 404.76 இலட்சம் ரூபாயை கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பது. அது பெருமைக்குரியது. கல்விக் கண் என்று சொல்வது போலவே, கல்வியே கண்ணாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அதற்கு இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது நியாயம் தான். ஆனால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பணத்திற்கு, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பாட திட்டங்கள் சரியாக இருக்கிறதா? அந்தப் பாட திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டு படித்து வெளியே வருபவர்கள் வேலை வாய்ப்போடு வருகிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு என்ன அமைப்பு அதாவது மெஷனரி என்று சொல்கிற மாதிரி என்ன அமைப்பு இங்கே இருக்கிறது? தயவு செய்து இதிலே நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிக்கொண்டே போகும்.

குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்கிற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்காக நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று ஒரு வரி கூட சரியாக எழுதவில்லை. அந்த வகையில் குடும்பத்திற்கு வேலை என்ற திட்டம் ஒரு புறம் போக, மறுபுறம் 404 கோடி ரூபாய் செலவில் பட்டதாரிகளை மட்டும் நாம் வெளியே அனுப்பிக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

சில நாடுகளில் என்ன செய்கிறார்கள்? அடுத்த 10 வருடங்களுக்கு எந்தெந்த துறையிலே யார் யார் தேவையோ அவர்களுக்கு மட்டும் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படி இடம் ஒதுக்கப்படுவது என்பது அரசியலால் மட்டும் அல்ல. மக்களுடைய தொகையால் மட்டும் அல்ல, எது தேவையோ அதற்கு ஏற்ப இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. கல்லூரிகளிலே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே, படித்து முடித்து வெளியே வருகிறவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திக்கற்று திண்டாடுகின்ற ஒரு கூட்சியை தான் நாம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். எனவே இந்த அரசு சவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். மேல்நிலை, கல்விக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அது எந்த நிலையிலே இருந்தாலும் சரி, அது எந்த துறையிலே இருந்தாலும் சரி, மேல்நிலை கல்விக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வாழ்வுக்கு வழி காட்டும் குழுவை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இந்த வாழ்வுக்கு வழி காட்டும் குழு என்று சொன்னால் அங்கே இறுதி ஆண்டு படித்துக்கொண்டு இருக்கும் மாணவனை, அந்த ஆண்டு தொடக்கத்திலிருந்து அடிக்கடி சந்தித்து சந்தித்து அவனுடைய ஆற்றல், அவனுடைய திறமை, அவனுடைய விருப்பம், அவனுடைய பெற்றோர் நிலைமை, அவன் இருக்கும் இடம், அந்த இடத்தினுடைய வளம் இவைகளைப் பார்த்து நீ வருங்காலத்திலே இன்ன இன்ன செய்யலாம் என்று அவனுக்கு வழி காட்டுகின்ற ஒரு குழு. இந்தக் குழு ஒவ்வொரு கல்விக் கூடத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்றேன். மேல்நிலை கூடத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது. அது பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிறது, இப்போது அதை போய் பார்க்கிறார், இவர்களை பேட்டிக் காண்கிறார் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அது போதுமானது இல்லை. ஒவ்வொரு மேல்நிலைக் கல்விக் கூடத்திலும் அப்படி ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி இருக்கவேண்டும்; அதனுடைய வேலை என்ன என்று சொன்னால் அவன் பூயுச்சர் கேரியரை இவர்கள் கைடு பண்ணுகின்ற குழுவாக இருக்கவேண்டும். இவன் நன்றாக படிக்கிறான், இந்த இடத்தில் உனக்கு இடம் கிடைக்கும் போ. உனக்கு அந்த இடத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும் போ. நீ இந்த காரியத்தை செய்யலாம் போ, நீ இவ்வளவு தூரத்திற்கு வந்து இருக்கிறாய், உன்னுடைய பெற்றோர்கள் இப்படி இருக்கிறார்கள். நீ படிப்பை தொடரவேண்டியதில்லை, தொழிற்சாலையை தொடங்கு என்று எல்லாம் சொல்லுகின்ற ஒரு குழு ஒவ்வொரு கல்விக் கூடத்திலும் இறுதி ஆண்டு படித்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கு வழி காட்டுவதற்கு வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கமும் பல்கலைக் கழகமும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய முகல் ஏற்பாடாக, உடனடி, ஏற்பாடாக இது இருத்தல் வேண்டும்.

அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, நம்முடைய விவசாயிகளுடைய துன்பத்தைப் பற்றி முதலில் பேசியவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இப்போது, வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டாலும் அவன் தான் துன்பப்படுகிறான், மழை இல்லாமல் போய்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

விட்டாலும் அவன் தான் துன்பப்படுகிறான். இந்தத் துன்பங்களை கொண்டு இருக்கும் விவசாயிக்கு என்று நிரந்தரமாக வாழக்கூடிய ஒரு திட்டம் நமக்கு வேண்டும். இந்த வரவுச் செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முதலில் குறிப்பிட்டதைப் போல ஊற்றிக் கொடுப்பதற்கான திட்டம், அதற்கு அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர ஊற்று தோண்டுகின்ற திட்டம் அதிகமாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இரண்டும் நடக்கவேண்டும். ஊற்றிக் கொடுப்பதற்கான திட்டமும் இருக்கவேண்டும். ஊற்று தோண்டுவதற்கு வேண்டி திட்டமும் இருக்கவேண்டும். ஊற்று தோண்டுவதற்கான திட்டம் இருந்தால் தான் அந்த ஊற்றைக் கொண்டு ஊற்றிக்கொண்டு இருக்க முடியும். அந்த ஊறுகின்ற திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் துணையும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. மாநில அரசும் அதில் முனைப்பாக செயல்படவில்லை என்று இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ரொல்ல வேண்டுமானால் எத்தனை எத்தனையோ காரியங்களை நாம் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் மக்களுக்கு எல்லாம் நியாய விலையில் உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் ஏதாவும். ஆனால் அந்த முயற்சியிலே தன்னை முழு மூச்சாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இருக்கிற விவசாயிகள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மக்கள் தொகையில் 70 சதவீதம் விவசாயிகள். ஆக மண்ணை பிசைந்து நம்மை சோற்றை பிசையவைக்கின்ற ஆற்றலை தருகின்றவன். அவன் சேற்றில் காலை வைத்தால்தான் நாம் சோற்றில் கையை வைக்க முடியும் என்ற நிலையில் நமக்காக வாழ்வை கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கும் விவசாயி, இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றான். அவனுக்கு என்றும் ஏற்றம் கொடுக்கும் திட்டம் இதுவரை வைத்து இருக்கிறோமா என்று நாம் சிந்தித்துப்பார்ப்போமானால், அவர்களுக்கு உரிய திட்டத்தை இந்த அது உடனடியாக அறிவித்து செயல்படவேண்டும் என்பதை நான் நாயகே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு சின்ன ஒரு சான்றாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மின்சாரத்தை வேளாண்மைக்கு, மற்றவைகளுக்கு விற்பனைச் செய்கிறது. மற்ற தொழில்களுக்கு மின்சாரத்தை விற்பனைச் செய்கிறது. வீடுகளுக்கு விற்பனைச் செய்கிறது. இப்படி மொத்த விற்பனைச் செய்வதிலே விவசாயத்திற்கு என்று கொடுக்கின்ற மின்சாரம் அப்படி விவசாயத்திற்கு கொடுத்து அதன் மூலம் வருகின்ற வருவாய், மொத்த மின்சார விற்பனையிலே 13 சதவீதம் மட்டுமே. 13 சதவீதம் மட்டும் தான் விவசாயத்திலிருந்து வேளாண்மைக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைக்கிறது. இது ஒரு உத்தேசமாக எனக்கு கிடைத்து இருக்கின்ற கணக்கை வைத்து சொல்வதாக வைத்துக்கொண்டாலும், வெறும் 35 கோடி

1984 மார்ச் 12]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ரூபாய் மட்டுமே விவசாயிகளிடமிருந்து நமக்கு மின்சார கட்டணமாக கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் 35 கோடி ரூபாயும் கிடைக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. 35 கோடி ரூபாய் கிடைப்பதற்குள்ளே எத்தனையோ போராட்டங்கள், எத்தனையோ கசப்பு உணர்ச்சிகள், எத்தனையோ இடங்களிலே டிஸ்கனெக்ஷன், எத்தனையோ இடங்ளிலே ஜப்தி, இவைகள் எல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

ஒட்டுமொத்தமாக அத்தனையும் வந்தாலும் கூட, 35 கோடி ரூபாய் தான் வருகிறது. 2,065 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு இந்த 35 கோடி ரூபாய் இந்த விவசாயிகளிடமிருந்து கிடைக்கிற மின்சார கட்டணம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், இந்த 35 கோடி ரூபாய் அளவிலான மின்சாரக் கட்டணத்தை இந்த விவசாயிக்கு கட்டணம் இன்றியே கொடுத்து விட்டாலும் கூட, கெட்டுப் போவது ஒன்றும் இல்லை. இந்த 35 கோடி ரூபாய் என்பது இலவசமாக அந்த விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்துக் கொடுப்பதன் மூலம் நமக்கு ஒன்றும் பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டு விடப் போவது இல்லை. அதற்காக சிறு சான்றுகள் தருகிறேன். சென்னை ஆண்டு மட்டும் வெளி மாநிலத்திலிருந்து அதிகமான விலைகொடுத்து உணவுப் பண்டங்கள் வாங்கி குறைந்த விலைக்கு தமிழ்நாட்டில் விற்பதால் ஏற்பட்டுள்ள இழப்பு 100 கோடி ரூபாய். அடுத்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் உற்பத்திச் செய்த விளைப் பொருட்களுக்கு நமது அரசு அதிகப்படி பணம் கொடுத்து வாங்கி அதை இங்கே நமக்கு நியாய விலையில் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு, ஒரு ஆண்டுக்கு மட்டும் 100 கோடி ரூபாய், இந்த 100 கோடி ரூபாய் இழப்புக்கு தயாராக இருக்கின்ற நாம், நமது விவசாயி உற்பத்தி செய்து தர மாட்டானா, இந்த மின்சாரத்தை அவனுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்தால், என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பொதுத்துறையில் இயங்குகின்ற அதாவது அரசுத் துறையில் இயங்குகின்ற 33 தொழிற்சாலைகள், நமது அரசுத் துறையில் இருக்கின்ற 33 தொழிற்சாலைகளின் மூலம் இதுவரை நமக்கு கிடைத்து இருக்கின்ற இழப்பு—லாபம் அல்ல—எவ்வளவு தெரியுமா? 158 கோடி ரூபாய். ஆக இந்த அரசு நடத்துகின்ற 33 தொழிற்சாலைகள் 158 கோடி ரூபாயை நமக்கு இழப்பை செய்து இருக்கிறபோது வருடம் தோறும் 35 கோடி ரூபாய் நமக்கு உணவு அளிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு மின்சார கட்டணத்தை இலவசமாக கொடுப்பதன் மூலம் செய்து கொடுத்தால்தான் என்ன என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

அது மட்டும் அல்ல, நெய்வேலியிலிருந்து நாம் மின்சாரம் வாங்குகிறோம். அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது கட்டணத்தை இலவசமாகக் கேட்கிறார்களே என்று இங்கே கேட்டால் அதற்கு இந்த அவையின் மூலம் ஒரு விளக்கத்தை தெரிவிக்க அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக நெய்வேலியிலிருந்து இன்று அதிகமான மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கொடுத்து நாம் மின்சாரம் வாங்குகிறோம். ஆனால் அந்த நெய்வேலியிலிருந்து 3 ஆண்டுகளாக ஒரு யூனிட்டு 24 பைசா என்று நமக்கு விற்றுக் கொண்டு இருந்தது. 24 பைசாவாக 3 ஆண்டுகளாக விற்றுக் கொண்டு இருந்த நெய்வேலியில் திடீர் என்று இப்போது என்ன செய்கிறது தெரியுமா? ஒரு யூனிட்டு மின்சாரம் விலை 39 பைசா என்று விலையை உயர்த்தியதோடு மட்டும் அல்ல, அங்கே மத்திய அரசு நிர்வாகம் விலையை உயர்த்தியதோடு மட்டும் அல்ல, கடந்த 3 ஆண்டு காலத்திற்கும் 39 பைசா என்று கணக்கு வைத்து பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி தமிழக அரசிடமிருந்து பணத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. ரெட்ராஸ்பேக்டிவ் எபக்ட் என்று சொல்லுகின்ற வகையில் முன் தேதியிட்டே அந்த பணம் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டது. இந்த மத்திய அரசு நிறுவனம் அங்கே வருவதற்கு அந்தக் காலத்தில் பாடுபட்ட பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் எவ்வளவு முயற்சித்தார்கள் என்பது தெரியும். அந்த நேரத்தில் மரியாதைக்குரிய டி. டி. கே. அவர்கள் இந்த நிறுவனத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்கள் என்ன தெரியுமா? இந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் தோண்டி எடுக்கின்ற நிலக்கரி ஒவ்வொரு டன்னுக்கும் 10 ரூபாய் என்று வைத்து விற்க வேண்டும். அப்படி 10 ரூபாய் வைத்து விற்கப் பட்டால் இந்த 10 ரூபாயில் ஒரு ரூபாய் தமிழ்நாடு அரசுக்கு ராயலிட்டி கொடுக்க வேண்டும். தமிழக அரசுக்கு ஒரு ரூபாய் ராயலிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று 1955-56 இல் பேசப் பட்டது. இன்று 700 லட்சம் டன் நிலக்கரி தோண்டி எடுக்கப் பட்டுவிட்டது. இன்று ஒரு டன் விலை 10 ரூபாய் அல்ல ஒரு ரூபாய் கமிஷன் பெறுவதற்கு. ஒரு டன் நிலக்கரியினுடைய விலை 200 ரூபாய். 200 ரூபாய் என்று சொன்னால் ஒரு டன் நிலக்கரி தோண்டி எடுக்கின்றபோது மத்திய அரசு தமிழக அரசுக்கு 20 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கொடுக்க வேண்டிய கால கட்டத்தில் இப்போது இதுவரை 700 லட்சம் டன்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது நவீன இயந்திரங்கள் எல்லாம் கொண்டு ஆண்டுக்கு 60 லட்சம் டன்கள் நிலக்கரி தோண்டி எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த 60 லட்சம் டன் நிலக்கரியை மட்டும் வைத்து கணக்குப் பார்த்தால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு நியாயமாக தமிழ்நாடு அரசுக்கு சேரவேண்டிய ராயலிட்டி 12 கோடி ரூபாய். தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஆண்டுக்கு 12 கோடி ரூபாய் ராயலிட்டியாக நிலக்கரியில் மட்டும் கொடுக்க வேண்டும்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இன்னும் ஒன்று. இந்த நிலக்கரி சுரங்கம் இதனை ஒட்டி இருக்கின்ற யூரியா தொழிற்சாலையானாலும் சரி இதனை ஒட்டி இன்னும் மத்திய அரசு வைத்து இருக்கின்ற பல்வேறு நிறுவனங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை இந்த பூமியிலிருந்து தான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நமது தமிழ் மண்ணிலிருந்து தான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எவ்வளவு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 400 லட்சம் காலன் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 400 லட்சம் காலன் என்று சொன்னால் எவ்வளவு ஆகிறது என்றால் சென்னை நகர மக்கள் அனைவருக்கும் குடிப்பதற்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நீரை இந்த மத்தியதுறையைச் சார்ந்த நிறுவனங்கள் ஒரு நாளைக்கு தமிழ் மண்ணிலிருந்து உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். 400 இலட்சம் கேலனை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த 400 இலட்சம் கேலனை எடுத்துக் கொள்கின்ற நேரத்திலே, சாதாரணமாகத் தண்ணீர் வரி எவ்வளவு வாங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி உத்தேசமாகச் சொல்கிறேன். 200 கேலன் தண்ணீருக்கு ஒரு ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. அப்படியென்றால் ஒரு நாளைக்கு 400 இலட்சம் என்றால் ஒரு வருஷத்திற்கு ஏழு கோடியே முப்பது இலட்சம் ரூபாய் நமது தண்ணீருக்கு மட்டுமே அவர்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி ஏழு கோடியே முப்பது இலட்சம் ரூபாயை வருடந்தோறும் கொடுக்க வேண்டிய மத்திய அரசாங்கம் இன்று வரையில் காலணா கூட—கால்பைசா கூடக்—கொடுக்கவில்லை. ஒரு வருஷத்தில் 12 கோடி ரூபாயை நிலத்தில் தோண்டி எடுக்க வேண்டியதற்கு ஆயத் தீர்வை கொடுக்கவில்லை. இப்படி 19 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டும் வர வேண்டும். போன வருஷமும் வர வேண்டும். இதைக் கணக்குப் பார்த்து, 24 பைசாவிலிருந்து 39 பைசாவாக மாற்றி, உயர்த்தி, உடனடியாக இதற்குப் பணத்தைக் கொடு என்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இன்றைக்கு நாம் நினைவுபடுத்த வேண்டும். இந்தப் பணத்தையெல்லாம் நீங்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகவே மின்சாரம் கொடுக்க முடியும்.

இந்தியா-நேப்பர் எல்லையிலே இருக்கின்ற கங்கை நதியின் உப நதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு இதில் கடப்பாடு இருக்கிறது என்பதால் சொல்கிறேன், அவைகளை மட்டும், உலகத்தில் இருக்கின்ற பணம் கொடுக்கின்ற நிறுவனங்களின் உதவியோடு நீர் வீழ்ச்சிகளாக மாற்றி அந்த இடத்தில் நீர் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தால் 83,000 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். 83,000 மெகாவாட் மின்சாரம் என்று சொன்னால் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், இந்தியாவில் இதுவரையில் அனைத்துப் புனல், அனல், அணு அத்தனையையும் சேர்த்து மொத்தமாக, பிரிட்டிஷ் காரன் காலத்திலிருந்து இன்று வரையில் எடுத்திருக்கின்ற மின்சாரத்தின் அளவு 35,000 மெகாவாட்டான். இந்தியா

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

முழுவதும் இதுவரையில் உற்பத்தி செய்த மின்சாரத்தின் அளவு 35,000 மெகாவாட். ஆனால் இந்திய-நேப்பாள எல்லையில் இருக்கின்ற கங்கை நதியின் உப நதிகளிலேயிருந்து மட்டும் நாம் பெற வேண்டிய, பெறக் கூடிய, பெற முடியக் கூடிய மொத்த மின்சாரம் எவ்வளவு என்றால் 83,000 மெகாவாட்.

இவைகளையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது மத்திய அரசாங்கம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் போட்டிருப்பதால்தான் இங்கே நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல், நிலத்தைத் தோண்டி கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை மேலே கொண்டு வருகின்ற விவசாயிகள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஆற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் கிடைக்கின்ற அந்த நெல்லுக்கும், ஊற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் கிடைக்கின்ற அந்த நெல்லுக்கும் விலையில் வித்தியாசம் உண்டா என்று கேட்டால் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட வறண்ட பூமிகளிலேயிருந்து ஆழமாகத் தோண்டி, கிணறுகளை எடுத்து, குழாய்களின் மூலமாகத் தண்ணீரை மேலே கொண்டு வந்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களே, அவர்களுக்கெல்லாம் இவ்வசமாக மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் செயல்படுவது என்பது இயலாத காரியம் அல்ல.

இன்னும் சொல்லப் போனால், அவ்வாறு செயல்படுத்துவதன் மூலமாக, இந்த நாட்டுக்கு அவன் உணவு தருவான், அதன் காரணமாக, வெளிநாடுகளிலேயிருந்து உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்குப் பதிலாக, வெளி மாநிலங்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவிற்கு இங்கே விவசாய உற்பத்தியை விவசாயி செய்து தருவான் என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, நிலக்கரியின் விலையேற்றத்தைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். நிலக்கரியின் விலை இப்படி ஏறக் காரணம் என்ன? அதை நினைத்துப் பாருங்கள். சிமெண்டைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவு விலையானாலும், எங்கேயானாலும் இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியில் வாங்கினாலும் ஒரே விலை; அதைப் போல இரும்பைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவு விலையானாலும், எங்கேயானாலும் இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியில் வாங்கினாலும் மொத்தத்திலே ஒரே சீரான விலை. ஃபிக்கட் பிரைஸ். எந்த இடத்திலே வாங்கினாலும் அதே விலைதான் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் நிலக்கரியின் நிலைமை அப்படியா? நிலக்கரியின் விலை உற்பத்தியாகின்ற இடத்தில் டன் ஒன்றுக்கு 270 கோடி ரூபாய். இப்படி ஒரு டன்னுக்கு 270 கோடி ரூபாய் ஆகிறது என்றால்,—அந்தப் பழுப்பு நிலக்கரியைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அனல் மின் நிலையத்திற்குப் போடும் நிலக்கரியைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதே நிலக்கரியை தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால்,

1984 மார்ச் 12] [திரு. குமரி அனந்தன்]

போக்குவரத்துச் செலவு மட்டும் 350 ரூபாய் ஆகிறது. ஒரு டன் நிலக்கரியின் விலை 270 ரூபாய்தான். ஆனால், அதைத் தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் 350 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்குப் பதிலாக எப்படி சிமெண்டுக்கு இந்தியா முழுவதும் ஒரே விலையோ, எப்படி இரும்புக்கு இந்தியா முழுவதும் ஒரே விலையோ அதைப்போல, மத்திய அரசாங்கம் இந்த நிலக்கரிக்கும் ஒரே விலையை நிர்ணயித்தால் நம்முடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்காது. அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் கூட மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தை இதற்கு, இதுகுறித்து நீங்கள் வலியுறுத்துங்கள். வலியுறுத்துவதோடு மட்டும் நீங்கள் நின்று விடக் கூடாது. இதுகுறித்து நீங்கள் உறுதியோடு நின்று, போராட வேண்டும்.

நூர்கேலாவிற்குப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, இராமகுண்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, சிங்கரேணிக் குப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, எல்லா இடங்களிலேயும் ஒரே விலைக்கு நிலக்கரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திப் பெறவேண்டும். அப்படிப் பெறுவதால் உற்பத்தி செலவு எவ்வளவோ குறையும்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதைப்போலவே இரண்டு இலட்சத்து எழுபதாயிரம் டன் நிலக்கரி தேவை என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். ஆனால், அவர்கள் ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் டன் நிலக்கரிதான் தருகிறார்கள் என்றும் கூறினார். ஏன்? உற்பத்திக்கு இவ்வளவு தேவைப்படுகின்றது என்று சொன்னால் அத்தனையையும் தருவதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் தான், அதைப் பெற நாம் கடமைப்பட்டவர்கள்தான் என்பதை மறக்கக்கூடாது.

அதற்கிடையிலே நாமும் நமது மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். இன்று நீங்கள் கணக்குப் பார்த்தால் நாற்பதரை இலட்சம் மின்சார இணைப்புக்கள் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அவற்றிலே ஒன்றேகால் இலட்சம் இணைப்புக்கள் தவறுடையதாக, குறைவுடையதாக, ஃபால்ட்டியாக இருக்கின்றன. அப்படி ஃபால்ட்டியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் என்ன ஆகின்றது? ஏராளமான மின்சாரம் வீணாகப் போகின்றது. அது மட்டுமல்ல. 522 இணைப்புக்களிலே ஏராளமான அளவிலே மின் திருட்டு நடைபெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே 40½ இலட்சம் இணைப்புக்களில் ஒன்றரை இலட்சம் இணைப்புக்களில் குறைபாடு; 522 மின் இணைப்புக்களில் ஏராளமான திருட்டுக்கள் நடந்து இருக்கின்றன என்று சொன்னால் இந்த ஓட்டைகளை எல்லாம் அடைத்துச் செம்மைப்

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

[1984 மார்ச் 12]

படுத்திவிட்டால் மின்சாரம் இன்னும் சற்று அதிகமாகக் கிடைக்கும். அப்போது விவசாயிகளுக்கும் இலவசமாக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க முடியும்.

அடுத்து, இன்னும் எங்கெங்கு நீர்த்துறைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கங்கெல்லாம் மின்சாரத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்றமட்டும் சொல்லாமல், இன்னும் அங்கே ஓடும் ஆற்றின் வேகத்திலும், அடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காற்றின் வேகத்திலும், எழும் அலைகளின் உஷ்ணத்திலும் மின்சாரத்தைத் தயாரிக்கின்ற எத்தனையோ திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். அத்தனைத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு முனைந்து பாடுபடுங்கள். ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். நமக்கெல்லாம் உணவு தந்து நம்மை எல்லாம் உயிர் வாழ வைக்கின்ற விவசாயிக்காக இலவசமாக மின்சாரம் கொடுப்பதிலே 35 கோடி ரூபாய் செலவு என்பது பெரிதல்ல என்று சொல்லி இலவசமாக அவனுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க ஒரு திட்டத்தை வகுத்தால் அவன் நிரந்தர வாழ்வு பெறுவான் என்று சொல்லி, அவ்வாறு அவன் நிரந்தர வாழ்வு பெறவேண்டிய முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி காந்தி, காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என் கருத்துக்களை நிறைவு செய்கிறேன்.

*திரு. பொ. உத்திராதி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த ஆண்டு 2,065 கோடியே 43 இலட்சத்துக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். 57 கோடியே 25 இலட்சத்திற்குப் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். 167 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இது தமிழக அரசினுடைய பட்ஜெட். ஆகவே, கூடுதலாக 224 கோடியே 75 இலட்சம் இன்றைக்கு தமிழகத்து மக்களின் தலையில் விழக் கூடிய வகையில் ஒரு சுமையை சுமத்தி இருக்கிறீர்கள். அதே போல் மத்திய சர்க்கார் 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டு 270 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கின்றது. ஆக, இன்றைக்கு இந்திய நாட்டில் இப்படி ஒரு வரியும், பற்றாக்குறையும் சுமந்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், இந்தியா முழுவதிலும் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கின்றது.

குறிப்பாக, தமிழகத்தில் டிசம்பர் மாதம் தஞ்சை, புதுக் கோட்டை, திருச்சி ஆகிய மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. இரண்டாவதாக இப்போது மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகியவை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்து, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு விவசாயிகளின் விவசாயம் முழுமையாகப்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

பாதித்துவிட்டது. இப்படி தமிழகத்தினுடைய நெல் உற்பத்தி முழுமையும் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகள் அவல நிலைக்கு ஆளர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் கடலை, கரும்பு, மிளகாய் போன்ற மனிதர்களுக்குத் தேவையான பல பொருட்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இனிமேல் தமிழகத்தில் வருகின்ற ஆண்டு 5 கோடி மக்களின் உயிர் பிரச்சினை ஒரு எரிமலையாகக் கூட வெடிக்கலாம் என்று தமிழக அரசுக்கு எச்சரிக்கையாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இவ்வளவு நிலைமை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, இவற்றைத் தடுப்பதற்கும், இதற்கு இறுதியான தீர்வு காண்பதற்கும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்..

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இதுவரையிலும் கண்டிராத, யாரும் கேட்டிராத அளவுக்கு வெள்ளம் பாதித்திருக்கின்றது. இவ்வளவு பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு அம் மாவட்டங்களில் இனி எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட வெள்ளமோ, மழையோ ஏற்பட்டால் அந்த பாதிப்புக்களைத் தடுப்பதற்கான நிரந்தரமான தீர்வு காண நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதா அல்லது அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா இந்த பட்ஜெட்டிலே என்று பார்த்தால், கொஞ்சம் கூட கிடையாது. அல்லது அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இந்த பட்ஜெட்டில் என்று பார்த்தால் கொஞ்சம்கூட கிடையாது. இந்த பட்ஜெட்டில் பெரும் பகுதி இடம் பெற்றிருப்பது சத்துணவுத் திட்டம்தான். பாதிக்கப்படுபவைகளைத் தடுப்பதற்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா—அந்தத் திட்டங்களைப் பார்க்க நமது தமிழக சர்க்கார் தவறிவிட்டது. தஞ்சைக்கு மேற்கே சிங்கப் பட்டிக்கு அருகாமையில் புதுக்கோட்டையிலிருந்தும் திருச்சியிலிருந்தும் வரக்கூடிய தண்ணீரைத் தடுப்பதற்கு 1921 ஆம் ஆண்டு ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோளன்பட்டி வாரித் திட்டம், முதலை முத்து வாரித் திட்டம் ஆகியவற்றை உருவாக்குவதற்கு காவிரி கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் அந்த கமிட்டியினர் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயற்கையால் தஞ்சை மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதற்கு, இது தொடர்பான ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால், ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டி வரக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம் தேக்கி பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய காலத்தில் தண்ணீர் விடுவதற்கும் தண்ணீர் வரக்கூடிய காலத்தில் வெள்ளத்தைத் தடுத்து, தண்ணீரை சேமிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். இந்த நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு, இதனைப் பார்க்க, கவனிக்க, தொடர்ந்து வந்த ஆட்சியாளர்கள் தவறி இருக்கிறார்கள். இப்போதாவது, அதைப்பார்த்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தமிழக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1984 மார்ச் 12]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வெள்ளம் வந்து, தண்ணீர் அத்தனையும் வடிய சரியான வடிகால் இல்லாமல், கடலில் செல்வதற்கு வழியில்லாத அளவு இருப்பதால், தஞ்சை முழுவதும் வெள்ளக் காடாக ஆகி, இன்றைக்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையும், இராமநாதபுரமும், திருநெல்வேலியும் கொஞ்சம் பாதுகாக்கும் என்று நினைத்திருந்தோம். இன்றைக்கு அவையும் பெரிதாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தஞ்சைக்கு மேற்கே உள்ள சிங்கப்பட்டிக்கு அருகில் ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டவும், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளை எதிர்காலத்தில் பாதுகாக்கவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல், இன்றைக்கு எங்கே பாதிப்பு ஏற்பட்டாலும் முதலமைச்சர் இங்கேயிருந்து ஒடோடிச் செல்கிறார்கள், ஹெலிகாப்டரில் சுற்றிப் பார்க்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேட்டி, சேலை அரசின் சார்பிலே கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சி செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், இதிலே நிரந்தரமாகத் தீர்வு காண்பதற்கு, அடிப்படை தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி நிதியைப் பெறுவதற்கு, அரசினுடைய கவனம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. நான் உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இந்த வேட்டி, சேலை, அரிசி வழங்கல் மூலமாக நீங்கள் நிரந்தரமாகத் தீர்வு காண முடியும் என்று நினைத்துச் செயல்பட்டால், நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட பாதிப்பைப் போக்க முடியாது.

அதே போல் இன்னொன்று. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், தஞ்சை மாவட்டம்—இப்பே முது கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல்—வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிலத்தில் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் வறட்சி ஏற்படுவதால், பல தடவைகள் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தும் அவ்வகையில், கர்நாடக மாநிலம் தண்ணீர் கொடுத்து உதவியிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1974 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் ரத்து ஆனது முதல் இந்த 1984 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், தொடர்ந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல், காவிரி பிரச்சினை தஞ்சையைத் தொடர்ந்து பாதித்து வருகிறது. ஆட்சியாளர்களும் தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி இந்தப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் தவறி இருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே பார்த்தால், காவிரி பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு வரி கூட எழுதவில்லை.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. துரைமுருகன் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அவையில் கோரம் இல்லை என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

திரு. மி. வின்சென்ட் : தலைவர் அவர்களே, கோரம் இருக்கிற போதே, இல்லையென்று சொல்லி அவையின் நடவடிக்கைகளை திசைத் திருப்பலாமா? கோரம் இருக்கிறது.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மத்திய அரசிற்கு தமிழகத்தைப் பற்றி கவலை இல்லை. கவலை இருந்திருந்தால் இந்த 10 ஆண்டு காலத்திலே கர்நாடக அரசை அழைத்து, தமிழக அரசை அழைத்து, ஒரு இடத்தில் வைத்து பேசி, இந்தக் காவேரி பிரச்சினையை தீர்த்திருக்க முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் இந்த அளவிற்கு பாதிக்காமல் பாதுகாத்திருக்க முடியும். தமிழக அரசு இப்போது மத்திய அரசோடு தேர்தலுக்காக நெருங்கிய உறவு வைத்திருக்கிறது. இதனை பயன்படுத்தி இந்தக் காவேரி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும், எதிர்க்காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஜூன் மாதத்தில் காலத்தோடு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கும், தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தி பாதிக்காத வகையில் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழக அரசு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல நிலச்சீர்திருத்தம். இந்த பட்டுஜட்டிலே அதைப் பற்றி ஒன்றும் கிடையாது. 1958-60 ஆம் ஆண்டுகளில் கிடையே தமிழகத்திலே அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சி காலத்தில் பிளாமியாக எழுதி வைத்த நிலத்தை எடுப்பதில் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினோம். அந்தச் சட்டம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அளித்தார்களா? அந்த மூன்று ஆண்டுகளில்திலே தமிழகத்திலே சாங்கிரசிலே இருந்த பெரிய நிலப்பிரபுக்கள், நிலத்தை பிளாமியா எழுதிவைத்து அரசாங்கத்தையும், தமிழ் நாட்டு பொதுமக்களையும் ஏமாற்றினார்கள். அதை எடுப்பதற்கு நல்ல சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்கள். எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள நாங்களும் ஆதரித்தோம். ஆனால் மத்திய அரசு தமிழகத்திலே இருக்கிற நிலப் பிரபுக்களை பாதுகாக்க அந்தச் சட்டத்தை திருப்பி அனுப்பினார்கள். இதுவரைக்கும் தமிழக சர்க்கார் அவர்களை தட்டிக் கேட்டதுண்டா? மத்திய சர்க்காரை கடிந்து பேசியது உண்டா? சட்டமன்றத்திலே ஆதரித்த கட்சிகளை அழைத்து வைத்து பேசி இந்தச் சட்டத்தை மேலும் வலியுறுத்தி பெறுவதற்கு நீங்கள் தவறி விட்டீர்கள்.

தமிழ் நாட்டிலே வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே வாழ்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வறுமையைப் போக்குவதற்கு, மோசடியாக மறைத்து வைத்திருக்கிற நிலத்தையெல்லாம் எடுத்து இதில் ஒரு முடிவு காண்பதற்கு தமிழக அரசு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1984 மார்ச் 12]

அதே போல கிராமங்களில் கழிப்பிடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிராமங்கள் தோறும் கழிப்பிடங்கள் கட்டி இருக்கிறீர்கள். அவை எதற்காக இருக்கின்றன? அதற்கு பதிலாக ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டியிருக்கலாம்! பஞ்சாயத்து அலுவலகம் கட்டி இருக்கலாம். அல்லது ரேடியோ நிலையம் கட்டி இருக்கலாம். இன்றைக்கு கிராமத்திலே இருக்கிற தாய்மார்களின் வாக்குகளைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக கழிப்பிடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆளம்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லட்டும். எங்கே யாவது கட்டிய கழிப்பிடம் உருப்படியாக இருக்கிறதா? அது ஒரு கழுதை அடைவதற்கு கூட வாய்ப்பாக இருக்கிறதா? அதுவும் இல்லை. மக்களுக்கு தேவையில்லாமல் இந்தக் கட்டிடங்கள் வீணாக இருக்கின்றன.

அதைப் போல இருந்தால் 50 ரூபாய் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். நல்லது தான். கிடைக்கிறதா, சொல்லுங்கள். செத்துவிட்டார்கள் என்று குடும்பத்தினர் போனால் இந்தாருங்கள் 50 ரூபாய் என்று பஞ்சாயத்திலே கொடுக்கிறார்களா? அல்லது யூனியனிலே கொடுக்கிறார்களா? அதை வாங்குவதற்கு 50 ரூபாய் செலவாகிறது. இது என்ன திட்டம்?

அதேபோல வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை திட்டம். கொடுத்து விட்டீர்களா? தயவு செய்து சொல்லுங்கள். எங்கே கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதேபோல படித்தவர்களுக்கு 50 ரூபாய். எத்தனை பேர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? சொல்ல முடியுமா? ஏதோ ஊருக்கு ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்கு கொடுத்திருக்கலாம். இங்கே குடிதண்ணீர் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்று 36 ஆண்டுகள் ஆகியும் திருத்துறைப்பூண்டியில் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. நானும் வந்ததிருந்து கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன். உலக வங்கியிலே கடன் வாங்கி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்க முடிந்ததா? தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே போட்ட ரோடு என்னாயிற்று? என்னுடைய தொகுதியிலே மாங்குடியிலே வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். இப்போது போய்ப் பாருங்கள். பல இடங்களிலே ஓட்டை விழுந்து தொரதொரவென்று ஒழுகுகிறது. பிள்ளைகள் என்ன கதி ஆயினவோ தெரியவில்லை. அதே போல் கிராமம் தெருவிளக்குகள். மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்; இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே அமுலாகிறதா? நீங்கள் கொடுக்கிற பணம் அந்தத் திட்டங்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா? சேரவில்லை என்று நாங்கள் சொன்னால் கோபிக்கிறீர்கள் இடையிலே கான்ட்ராக்ட்காரர்கள் சாப்பிட்டுவிடுகிறார்கள். ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கோபித்துக்கொள்கிறீர்கள். அதிலே ஏதாவது விவகாரம் செய்து, அந்த இடத்தில் இருந்து அவர்களை

1984 மார்ச் 12]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

மாற்ற முயற்சித்தால் ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் வந்து அந்த முயற்சியைத் தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிற போது எப்படி நீங்கள் ஊழலை ஒழிக்கப்போகிறீர்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொன்னால் கோபித்துக் கொள்வீர்கள். ஆனால் சாரியங்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தான் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முத்துப்பேட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய இடங்களில் பேருந்து நிலையங்கள் இல்லை. திருத்துறைப்பூண்டியில் தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும் என்று பல ஆண்டு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். 7-வது இடத்தில் இருந்து இப்போது 4-வது இடத்திற்கு அது வந்து இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அந்தத் தீயணைப்பு நிலையத்தை இந்த ஆண்டு கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே அங்கே பெண்களுக்கான உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லை அதையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் திருத்துறைப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஆங்காங்கு ரோடு போடப் போகிறோம். பேருந்துகள் ஒடும் மக்கள் ஆங்காங்கு ஏறிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள் ஆனால் பொன்னியில் இருந்து ஆலத்துரை வரை 7 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றி 50 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் பகுதியில் ஒரு பெண்ணுக்கு பிரசவம் என்று வந்துவிட்டால் 7 கிலோ மீட்டர் கட்டினில் வைத்துக்கொண்டு நடந்து சென்றுதான் பிரசவம் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே அந்தப் பகுதியில் போக்குவரத்து வசதி செய்ய வேண்டும் அரிச்சந்திரா ஆற்றங்கரையில் இருந்து ரோடு இல்லாததால் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஆலத்தூர் பாலம்வரை ரோடு மேம்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வடபாதிமங்கலம் சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து வரும் கழிவு நீர் குடமுருட்டி ஆற்றில் வந்து கலந்து இருப்பதால் கிட்டத்தட்ட 50 கிராமங்களில் காலரா நோய் பரவி, நூற்றுக்கணக்கான பேர் சாவை எதிர்நோக்குகிற அபாயம் இருக்கிறது. இந்த சுற்றுப்புறச் சூழலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஒரு அமைச்சரை கூட இந்த அரசாங்கம் போட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து வெளிவந்து அந்த ஆற்றில் கலக்கும் கழிவு நீரைத் தடுக்காவிட்டால் பல்லாயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் நேரடியாக அந்த நிலைமைகளைக் கண்டுவந்து இதை இங்கே சொல்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு தகுந்த நடவடிக்கையை விரைவில் எடுத்து அந்த காலரா நோய் அங்கே பரவாமல் இருப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1984 மார்ச் 12]

வேதாரண்யம் பகுதியில் 200 கோடி ரூபாய் செலவில் ரசாயன உப்புத்தொழிற்சாலை தெர்ட் டீங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் பட்டுக்கோட்டை மரவாப்பட்டியில் அதை 5 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைப்பது என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்து அடிக்கல் நாட்டிவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால் பம்பாயில் இருந்து வந்த ஒரு நிபுணர் அதை திருத்துறைப்பூண்டியில் அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிச் சென்று இருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 5 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள், சுயநலம்கருதிகூட எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஆலை வரவேண்டும் என்பதற்காக யாரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே விரைவில் கொண்டு வர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தை நம்பி யிருக்கும் மாவட்டம். ஆகவே, அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை வந்தால் நல்லது. ஆகவே, அந்த ரசாயனத் தொழிற்சாலையை தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்கள் சொற்ப நிலமுள்ள உழவர்கள் சிறு உழவர்கள் ஆகியோருக்கு தொழில் செய்யும்போது ஏற்படும் உயிர் இழப்புக்கு குடும்ப நிலைக்கு ஏற்ப குறைந்தது ரூ. 5,000 முதல் 10,000 வரை உதவி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லி, அதற்காக முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியில் இருந்து உதவி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதை வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும் இதற்காக பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டு வந்தால்தான் அது சரியாக நடக்கும். முதலமைச்சர் நிதியில் இருந்து கொடுத்தால் எவ்வளவு நாளைக்கு இந்தத் திட்டம் நிலைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளிசளுக்கு துனியாக லேபர் கோர்ட்டுக்கும் போக வழி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

சரும்பு விவசாயிகள் 5,000 பேர் ஊர்வலமாக வந்தார்கள். வருவாய்த்துறை அமைச்சரிடத்தில் மனு கொடுத்துள்ளார்கள். அவர்கள் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 கேட்டார்கள். தற்போது கொடுக்கும் விலைபோதாது. ஆகவே, அதை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும்.

மன்னார்குடியில் இருந்த எஸ்.டி.எம் கோர்ட்டை பட்டுக் கோட்டைக்கு கொண்டுபோய்விட்டார்கள். மன்னார்குடியில் உள்ள ஏழை விவசாயிகள் இதனால் பட்டுக்கோட்டைக்குச் சென்று வரவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. திருத்துறைப்பூண்டியில் இருப்பவர்கள் நாகப்பட்டினத்திற்கு போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எஸ். ம. எம். கோர்ட்டை மன்னார்குடியில் அமைத்து, திருத்துறைப்பூண்டி மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும்படி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள காட்டுத் தோட்டத்தில் உள்ள பண்ணையில் விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி டி. டி. சி. கூட்டத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு தீர்மானம் கூட போடப்பட்டு இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயிகள் மாவட்டம். ஆகவே, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருகிற வகையில் அந்த விவசாயக் கல்லூரியை விரைவில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் மிகவும் சீரழிந்து விட்டது. தேங்காய் எண்ணெய் விலை கிலோ 36 ரூபாய், தேங்காய் விலை 5 ரூபாய். மிளகாய் அழிந்து விட்டது. அதன் விலையும் ஏறிப்போய்விட்டது.

(பிற்பகல் 1-00)

நெல்லுக்குக்கூட மத்திய சர்க்கார் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. மாநில சர்க்கார் கூடுதல் கொடுத்தால் தடுக்கிறார்கள். ஆக, தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிதியில் அல்லது தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் மத்திய சர்க்கார் பாரபட்சமாக இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மொத்தத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு ஒரு திட்டமும் இல்லை; வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றுவதற்கு எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை; வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு 2000 ரூபாய் வீதம் நஷ்டஈடு வழங்க நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளினால் நாம் எந்த மக்களுக்கு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து வாக்குகளைப் பெற்றோமோ, அந்த மக்களை இது வழிவைக்காது. அந்த மக்களை வாழவைக்க உரிய முறையிலே மத்திய அரசை வலியுறுத்தி நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்க வேண்டும்; வசதிகளைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலே கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களைப் பார்க்கிறபோது இதை நிதி அமைச்சர் பட்ஜெட்டாக கருத முடியாது. இது தமிழக முதலமைச்சர் சத்துணவுப் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் தமிழகத்தின் பொருளாதாரத்தை சீர்திருத்தும் பட்ஜெட்டாக இல்லை. நிதி அமைச்சர் இதை எல்லாம் சீர் தூக்கிப் பரீர்த்து தமிழ்நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கவும், பொருளாதாரத்தை வளர்க்கவும், தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவும், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்; மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெறவேண்டியதை உரிய காலத்திலே பெற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1984 மார்ச் 12]

அண்ணா தி.மு.க.வும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இணைந்த கூட்டணியில் 1980 ஆம் ஆண்டு நாம் என்ன சொன்னோம்? எதேச்சாதிகார ஆட்சியின் போக்கால் விலைவாசி ஏறிவிட்டது; தமிழகத்தை அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டார்கள் விலைவாசியைக் குறைக்க, ஏற்றத்தாழ்வைப் போக்க தமிழக மக்களே எங்களுக்கு வாக்களியுங்கள் என்று கேட்டோம். காங்கிரஸ் கட்சியை வெற்றிபெறச் செய்யாத மக்கள் 1980-ல் அண்ணா தி.மு.க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டணிக்கு நம்பிக்கையோடு வாக்களித்தார்கள். எந்த மக்கள் நமக்கு நம்பிக்கையோடு வாக்களித்தார்களோ அந்த மக்களுக்கு நீங்கள் பெருத்த துரோகம் செய்திருக்கிறீர்கள் எனவே இந்த பட்ஜெட்டை கண்டித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலை ரவர்களை, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு சார்பிலே மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே இந்த ஆண்டு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அனுசரித்து, அதை சரிகட்ட இருக்கிற நிதியை வைத்து, எது அவசியமோ தேவையோ அதற்கு ஒதுக்கீடு செய்து, மக்களுக்குத் தொண்டாற்றக் கூடிய பணியில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எப்போதுமே ஒரு 'சர்ப்பிளஸ் பட்ஜெட்டை'க் கொண்டு வந்து, அரசாங்கம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது என்றால் கூட அதில் பெருமை இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்திலே கொஞ்சம் பற்றாக்குறையோடு கூடிய பட்ஜெட் வருவது புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதில், பொருளாதாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதில் நல்லதொரு சூழ்நிலை உருவாக்கும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இல்லை என்றாலும் கடந்த 2, 3 ஆண்டு கால வறட்சியால் இந்த நாடு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு காலம் தவறிய பெருமழையாலும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கக் கூடிய ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு நாட்டு மக்களுக்கு அளித்த உறுதிமொழியை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலும் அதைத் தொடர்ந்து நாட்டு மக்கள் நலனைப் பேணுகின்ற வகையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, இப்போது பற்றாக்குறைபட்ஜெட் இருக்கிறது என்றாலும் இங்கே புதிய வரியாக 57 கோடி ரூபாய்க்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரியும் ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இந்த

1984 மார்ச் 12]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

வரியின் மூலம் சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இந்த வரியினுடைய சுமையை அவர்கள் அறியாமல், அவர்களுக்கு தொல்லைகள் தராமல் வரிவிதித்து அதன் மூலம் புதிய நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்டுவதற்கு அரசு முயற்சி செய்திருக்கிறது. அந்தவகையில் இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நீடிக்கவும் அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது; தொடர்ந்து இருக்கிற திட்டங்களை விரிவாக்கவும் நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது.

கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளில் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு 250 கோடி ரூபாயை தமிழக அரசு செலவிட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த நாட்டிலே வரியாக பெற்ற பணம் அந்தக்கிராம மக்களுக்குப் போய்ச் சேர புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தத் கிராம மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்கு அந்தப் பணத்தைச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. சுதந்திரம் அடைந்து 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இதுவரையில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்கியது மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவரார், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்தபொழுது இருந்த நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அந்த அளவிற்கு சமூகநலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, எவ்வளவு கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டன என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அப்போது காவல்துறைக்காகவும், மற்றும் நிர்வாக செலவுகளுக்காகவும் செலவு செய்து ஒரு சில தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினார்களே தவிர, ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவும், வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்காகவும், பட்டினியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிற பாட்டாளிகளின் துயர்களையும், துன்பங்களையும் போக்கி இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்களுடைய துயரத்தைப் போக்குவதற்கு எதுவுமே செய்யாமல், சீர்திருத்தமே செய்யாமல், வயலை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்காக, இன்றைய தினம் எந்த அளவிற்கு சமூக நலத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பெண்களுக்காகவும், விதவைகளுக்காகவும், படிக்காதவர்களுக்காகவும், படித்துவிட்டு வேலையில்லாதவர்களுக்காகவும், எந்த அளவிற்கு சமூகநலத்திட்டங்கள் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன, அல்லது துவங்கப்பட்டன என்பதையும் அவைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் பெண்

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1984 மார்ச் 12]

களுக்காகவும், விதவைகளுக்காகவும், ஏழை எளியவர்களுக்காகவும் விவசாயப் பாட்டாளிகளுக்காகவும் பல்வேறு சமூகநலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

அதிலே இங்கே சத்துணவுத்திட்டத்தைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே சொன்னார்கள். ஒரு வேளை உணவுக்கு கூட வழி இல்லாத ஏழைஎளிய மக்கள், ஒரு வேளை சோற்றைக் கூட பார்க்காத மக்கள், அவர்களுடைய குழந்தைகள் வாரத்திற்கு 7 நாட்களுக்கு அரிசி சோற்றை உண்ணக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். இப்படி பிஞ்சு உள்ளம் உள்ள குழந்தைகளின் மேல் எந்த அளவிற்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த குழந்தைகள் தான் நாளைய எதிர்காலத்தில், வரக்கூடிய அறிஞர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, பணக்காரர்கள் மட்டுமே நகரங்களிலே வசதியாக வாழக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது தங்களுடைய குழந்தைகளை கவனிக்கக் கூடிய ஒரு வழி இல்லாமல், வேலைக்கும் செல்ல முடியாமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி, இன்றைக்கு தாய்மார்கள் வேலைக்குச் செல்லும்போது தங்களுடைய குழந்தைகளை பாதுகாப்பாக விட்டு விட்டுச் சென்று, அந்தப் பாதுகாப்பை நம்பி மேலும் இன்னொருவர் வேலை செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்து, அதன் மூலம் வருவாயைப் பெறக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அவர்களிடம் ஒன்றை கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அன்றைய நிலைமையில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எத்தனை முறை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள்? கம்யூனிஸ்டு கட்சி எத்தனை முறை போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறது? விவசாயத்தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைப் பெறக் கூடிய நிலைமை இருந்ததா? முதலாளிகளிடத்திலே அடிபட்டுக்கொண்டு, அவதிபட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இன்று இருக்கிறதா? கம்யூனிஸ்டு கட்சியினாலே கூட அங்கே ஏழை எளிய விவசாயத்தொழிலாளர்கள் எந்தப் பலனையும் பெற முடியாத நிலைமை இருந்தது. ஏனென்றால், கம்யூனிஸ்டு கட்சி தான் அதைச் செய்யமுடியும் என்ற ஒரு நிலைமை இருந்தது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, போராட்டத்தின் மூலம் தங்களுக்கு சம்பள உயர்வு கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை மாற்றி, எந்தவிதமான போராட்டத்திற்கும் இடம் இல்லாமல், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பை அளித்து, வேண்டிய அளவு கூலி உயர்வை அளித்திருக்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உத்திராபதி வேட்டி, சேலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இதன்மூலம் ஏழை எளியவர்கள் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடுமா என்று சொன்னார்கள். பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு வேட்டி, சேலை வழங்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அவர்கள் கேட்காமலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஏழை எளியவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டி, அவர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். அதுதான் உங்களுக்கு ஒரு குறையாக இருக்கிறது. நாங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தோம், எங்களுடைய கட்சியிலே சேருங்கள் என்ற நிலை இல்லாது, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கேட்காமலேயே அளித்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே உங்களுக்கு கோபமாக இருக்கிறது. உங்கள் கட்சிப்பிடியிலிருந்து விலகிவிட்டு, அவர்கள் எங்கள் இயக்கத்தில் வந்து சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி உங்களுக்குக் கோபமாக இருக்கிறது அதை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் பலனைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் உங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வெள்ளம் வந்ததற்குக் காரணம், இந்த ஆட்சியா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஆற்று ஓரங்களில் பள்ளமான இடங்களிலே வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தின் காரணமாக அவர்களை வெளியேற்றப் போராட்டம் நடக்கிறது.

(பிற்பகல் 1.10)

இன்னும் சொல்லப் போனால், கடந்த 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 1974-லே 7 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு ஒரு வடிகால் வெட்டுவதற்கு முத்துப்பேட்டைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசால் முடியவில்லை. ஏன் என்று சொன்னால், ஐந்தே 5 பேர்கள் அங்கே ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டது மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்தினுடைய புறம்போக்கு நிலத்திலே கூட ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு அந்த இடத்தைவிட்டு அகல மறுத்துவிட்டார்கள், அவர்களை அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்னபோது, அங்கே ஒரு கட்சியிலே சேர்ந்து கொண்டு அதன் மூலமாக அந்தக் காட்சியினுடைய ஆதரவைப் பெற்று அவர்கள் வெளியேற மறுத்தார்கள். அதனாலே 7 லட்சம் ரூபாய் வரையிலே திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட அந்தத் திட்டத்திற்கு இன்று 27 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தாலும் அந்த வடிகால் வெட்டப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 3, 4 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து.

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1984 மார்ச் 12]

அந்தக் குடிசைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் - இன்றைக்கு அங்கே 40 குடிசைகள் இருக்கின்றன - அவர்களுக்கு மாற்று இடங்களைக் கொடுத்தால் கூட அவர்கள் போகக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அந்தக் கட்சியினரே நீங்கள் செய்து கொண்டிருப்பது தவறு, அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய மாற்று இடத்திற்கு போங்கள் என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் வேறு ஒரு கட்சிக்குப் போய்விட்டார்கள். இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இங்கே நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள், இந்த திட்டம் - அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் - நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். நாம் உறுதுணையாக இருந்து இருந்தால் இன்றைக்கு 27 லட்ச ரூபாய் செலவிட வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்காது. இன்று இன்னும், 3, 4 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தாலும் அந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை வராது. எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் ஈடுபட்டு, நாம் அதைத் தடுத்து விட்டால், நிச்சயமாக அரசாங்கம் போடக் கூடிய நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. இதற்கு நாம் கட்சி மாச்சரியங்களை விட்டு விட்டு, அரசின் திட்டம் நிறைவேற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றுகூட ஒரு வடிகால் வெட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது அங்கே இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் உள்ள சில பேர்கள் அந்த திட்டம் நிறைவேறக் கூடாது என்று ஒரு ஊரிலே இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் எந்த அளவிற்கு நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவேதான், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல், புரட்சித் தலைவர் ஏழை எளியவர்களுக்காக போடப்படும், தொழிலாளர்களுக்காக கொண்டு வரப்படும் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு திரு. உத்திராபதி அவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே மறவாக்காட்டிலே ஒரு உப்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுரங்கம் அவர்கள் அது புதுக்கோட்டை ஜில்லாவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தவறான தகவல்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால், அவர்கள் எது உண்மை என்று அறிந்து பேசுவதில்லை. திருத்திறைப்பூண்டிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற மறவாக்காட்டை, புதுக்கோட்டை ஜில்லாவிலே இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பல தவறான தகவல்களை இந்தச் சபைக்கு அவர்கள் தருகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, அப்படி மறவாக்காட்டிலே 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் உப்பளத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் இன்று பல வெளிச் சக்திகள் அதைத் தடுக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏன் என்று செயன்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

னால் இன்று குஜராத் மாநிலத்திலேதான் உப்புத் தொழிற்சாலை சிறந்த முறையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, குஜராத் திலே இருக்கக்கூடிய உப்புத் தொழிற்சாலைக்குப் போட்டியாக இங்கே தஞ்சையிலே உப்பு உற்பத்தி அதிகமாகிவிடக் கூடாது என்று சில வட நாட்டுக்காரர்கள், இங்கே உப்பு உற்பத்திச் செய்தால், இயற்கை சூழ்நிலை பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் மீறி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டிலே, தஞ்சையிலே ஒரு தொழிற்சாலை துவக்க வேண்டும் என்று மறவாக்காட்டிலே அதை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அது ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடனேயே ஒரு தொழிற்சாலையில் லாபம் வந்துவிடும் என்று எண்ண முடியாது. எனவே அந்தத் தொழிற்சாலை, படிப்படியாக திருத்துறைப்பூண்டியிலே வேதாரண்யத்திலே வரவேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதைத்தடுப்பதற்கு வட நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சில சுயநலச் சக்திகள் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. அதையும் மீறி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று முனைந்திருக்கிறார்கள். ஏன் என்று சொன்னால் வனத்துறையின் மூலமாக தடுத்து நிறுத்த வண்டும் என்று வடநாட்டிலே இருபவர்கள் சிலர் கருதுகிறார்கள். எனவே, அந்த முயற்சியைத் தடுத்து, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உப்புத் தொழிற்சாலை உருவாக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக பல மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே கடந்த 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இன்னும் பெரிய மாவட்டங்கள் சிலவற்றை சிறிய மாவட்டங்களாக பிரிக்க வேண்டும் என்றும் அதன் மூலமாக புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முடியும் என்றும், புதிய மாவட்டங்களை உருவாக்குகிறபோது, அதன் அடிப்படையிலேதான் நாம் பின்தங்கிய பகுதியாகப்பிரித்து தொழிற்சாலைகளைக்கொண்டு வரமுடியும் என்றும் சொன்னபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒன்றுகுறிப்பிட்டார்கள். கொச்சு தலையிலே வெண்ணெய் வைப்பது, சாமியார் பூனை வளர்ப்பது போல் பல புதிய மாவட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமா? என்று 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கிண்டல் செய்தார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்காக, இன்று பல பெரிய மாவட்டங்களை பிரித்து அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு அளித்த இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயினட் ஆப் ஆர்டர். அவர் பேசியதற்கு ஒரு விளக்கம்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1984 மார்ச் 12]

*வேட்டி, புடவைகள் கொடுப்பதை நாங்கள் நிராகரிக்கவில்லை. வேண்டாம் என்று கூட அந்த திட்டத்தை நாங்கள் சொல்லவில்லை. இவையெல்லாம் அடிப்படை பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காது. அடிப்படை பிரச்சினைகளுக்கு திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, கொடுத்ததினால்தான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஆள் சேர்ப்பதற்கு கிடைக்காமல் போய் விட்டதோ என்று சொல்லக் கூடாது. நீங்கள் எல்லோரும் தான் வெள்ள நிவாரணப் பணியின் போது பல கட்சி ஆட்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு கொடியேற்ற முயற்சி பண்ணினீர்களே தவிர, நாங்கள் எந்தக் கட்சி ஆட்களையும் கூப்பிடவில்லை. இதை உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக கொடைக்கானலில் அன்னை தெரசா பெயரில் பஸ்கலைக் கழகம் அமைத்தது. நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் சிறிய விவசாயிகள், சொற்ப நிலம் உள்ள உழவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு வெள்ளத்தால், வறட்சியால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடுகட்ட அரசு முன்வந்திருப்பது. அவர்கள் தொழில் செய்யும்போது உயிரிழந்தால், அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் வரை நிதி உதவி அளிக்க அரசு முன் வந்திருப்பது. அது போல அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியப் பயன் என்ற வகையில் ஓய்வு ஊதியத்தை அரசின் பங்காக 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்க முடிவு செய்திருப்பது. அரசு ஊழியர்களுக்கு 4-வது ஊதியக் கமிஷன், இந்த ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் செயல்படும் என்று அறிவித்திருப்பது இப்படிப்பட்ட நல்ல அம்சங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கின்றன.

அதே நேரத்தில் வரிகள் ஏறக்குறைய 57 கோடி ரூபாய்க்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வரி விகிதத்தை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாக, அதாவது அப்படி வரிகள் போடப்படுவதால், அவை அவ்வளவாக வணிக சமுதாயத்தை பாதிக்காது, அவர்களுக்கு அதிகமான சுமை இருக்காது என்றும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மைதான் வணிகர்கள் இதனால் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. அவர்கள் சாதாரண கிராமமக்கள், பொது மக்கள் மீதுதான் இந்தச் சுமையை சுமத்துவார்கள். ஆகவே, அந்த வரி விகிதத்தை மாற்றி கொடுப்பது குறித்து அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு க. பாரமலை]

இன்றைக்கு, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட பெரும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளில் மானாமதுரை பகுதிதான் மிக அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுமையான அந்தப் பாதிப்பால் இன்றைக்கு மக்கள் மிகவும் துயரத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, திருப்புவனம் வட்டாரத்தில், பெத்தானேந்தல், மணல் மேடு, சடங்கி, வெங்கட்டி, கருங்குளம், கணக்கன்குடி, தேனி, மஞ்சள்குடி, மடப்புரம், மணலூர், கழக்கேர்க்கடை, தட்டாங்குளம், பாப்பாகுடி, திருப்புவனம், வாடனேந்தல், பாப்பாங்குளம் கொத்தங்குளம், வன்னிக்கோட்டை, வாவினாரேந்தல், வில்லியாரேந்தல், பனையனேந்தல், மழவராயனேந்தல். மார்நாடு ஆகிய 23 கிராமங்கள் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதைப் போலவே, மானாமதுரை பகுதியிலே அன்னியேந்தல் இடைக்காட்டூர், சிறுகுடி, முறியம்பாஞ்சான், வி. புதுக்குளம், வேலூர் ஆகிய கிராமங்கள் மிகவும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள், சில இடங்களிலிருந்து வெளியேற முடியாமல் கூட அடைபட்டுப் போகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. நேற்று நான் சென்னைக்கு புறப்படுவதற்கு முன்னால் கூட, பெத்தானேந்தல், மணல் மேடு, போன்ற கிராமங்களில் இன்னும் போக்குவரத்து சரிசெய்ய முடியவில்லை அங்கு ஹெலிகாப்டர் மூலமாகத்தான் உணவு நேற்றும் கூட வழங்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு மிகக் கடுமையான பாதிப்பு இருக்கிறது.

இந்த திடீர் வெள்ளத்தின் காரணமாக, கொடிக்கால், கரும்பு வாழை, மிளகாய், நெல் போன்ற பயிர்கள் விளைகின்ற ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கையில் இருக்கிற விதையை எல்லாம் போட்டு விவசாயம் செய்து விட்டு, அறுவடைக்கு தயாராக இருக்கின்ற ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாலே, விவசாயிகள் பெரிதும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு இழப்புத்தான் நஷ்டஈட்டை விரைவாக வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கண்மாயில் இருக்கிற தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய விவசாயிகளுக்கு விதை உரம் போன்ற பொருள்களை இனாமாக வழங்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த வெள்ளத்தின் காரணமாக தண்ணீரை வர்த்தகத்தின் மூலமாகவும், தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின் மூலமாகவும், செய்து முடிக்கப்பட்ட பல்வேறு வேலைகள் முற்றிலுமாக சீர் குலைந்து போயிருக்கின்றன. பல்வேறு ரோடுகள் உடைந்திருக்கின்றன, பாலங்கள் உடைந்திருக்கின்றன, அல்லது தண்ணீரில் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. க. பாரமலை]

[1984 மார்ச் 12]

என்னுடைய பகுதியிலே ஏற்க்குறைய 10, 15 ரோடுகள் இன்றைக்கு போக்குவரத்திற்கே லாயக்கில்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதியில், திருப்புவனத்திலிருந்து முக்குளம் செல்லும் சாலை, திருப்புவனத்திலிருந்து பூவந்தி செல்லும் சாலை திருப்புவனத்திலிருந்து ஏனாதி செல்லும் சாலை, திருப்பாங்கு சேத்தியிலிருந்து கட்டனூர் செல்லும் சாலை, முத்தனேந்தலிலிருந்து பெரியகோட்டை, திருப்பாச்சேத்தியிலிருந்து படமாத்தூர் சாலை, முத்தனேந்தலிலிருந்து கட்டிக்குளம் செல்லும் சாலை,

(பிற்பகல் 1-20)

சிலைமான்-கொந்தகை சாலை போன்ற பல்வேறு சாலைகள் போக்குவரத்திற்கு லாயக்கில்லாத அளவுக்கு அவைகளையெல்லாம் சீர்திருத்துவதற்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கக் கூடிய அளவுக்கு மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டச் செய்தியை அறிந்து முதலமைச்சர் அவர்கள், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், தலைமைச் செயலாளர், வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே வந்திருந்து நிவாரணப் பணிகளையெல்லாம் கவனித்தது மட்டும் அல்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னதற்காக நான் அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட பெரிய வெள்ளத்தால் மக்கள் பெரிய துயரத்திற்கு ஆளாகியிருந்தாலும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட சீரிய முயற்சியின் காரணமாக, எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எடுத்துக் கொண்ட முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை காரணமாக உயிர்ச்சேதம் ஏதும் இல்லாமல் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 43 ஆயிரம் கன அடித் தண்ணீர் அணையிலிருந்து வெளியே வருகிறபோது தாழ்வான பகுதிகளிலே இருக்கின்ற வீடுகளிலிருந்து மக்களையெல்லாம் முன்னெச்சரிக்கையாக வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இராமநாதபுரம் பெரிய கண்மாய் சர்க்கரை கோட்டை கண்மாயிலிருந்து தண்ணீரை வெளியேற்றி புதிய வெள்ளத்தின் காரணமாக உடைப்பு ஏற்படாமல் பாதுகாத்து இராமநாதபுரம் நகரம் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டதற்காக அந்த மாவட்ட நிர்வாகத்தை குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பாராட்டித்தான் ஆக வேண்டும்.

1984 மார்ச் 12]

[திரு. க. பாரமலை]

அதைப்போலவே பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த தலைமை பொறியாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் அங்கே முகாமிட்டு நிவாரண வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்போலுத்த வரையில் வெள்ளக்கட்டுப்பாடு என்ற முறையிலேயும் வெள்ளத் தடுப்பு என்ற முறையிலேயும் 2 வகையாகப் பிரித்து நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, வெள்ளக் கட்டு பாடு என்ற வகையிலே புதிய அணை கட்டப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த அணை கட்டப்படுகிறபோது ஏற்கெனவே வைகை அணை கட்டியதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இராம நாதபுரம் மாவட்டத்து மக்கள் மேலும் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

வடிகால் அமைப்புகள் சீராக அமைக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், வெள்ளம் ஓடும் காலங்களில் எந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு போனாலும் கடைசியாக வைகையிலேயே வந்து சேர்ந்து அதன் கடைசிப் பகுதிதான் கடுமையான பாதிப்புக்கு ஆளாகி வருகிறது. அது வழக்கமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, வடிமுனைகளை பல்வேறு திசைகளிலே திருப்பிவிடுவதற்குரிய மார்க்கங்களை சீராகச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையிலே எங்களுடைய பகுதியிலே உள்ள நாட்டாண்டி ஓடை, சீமைக் கால்வாய் ஆகியவற்றை அமைத்து விட்டால் அந்தத் தண்ணீர் மீண்டும் வைகைக்கு வராமல் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்கிற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அதைப்போலவே கண்மாய்களை ஆழப்படுத்துதல், கால்வாக்களை சீரமைத்தல், கலுங்களை (surplus weir) என்று சொல்கிறார்கள் அவற்றை சீராக அனுப்புவதன் மூலமாக கண்மாய்களின் கொள்ளளவை அதிகப் படுத்துவதன் மூலமாக இந்த மாதிரி வேகமாக ஏற்படுகிற வெள்ளத்திலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு பெருமளவு உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

வைகையின் இருபுறங்களிலும் தாழ்வான பகுதிகளிலே தண்ணீர் உடைப்பு ஏற்பட்டு மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வைகையிலே எந்த எந்த இடங்களிலே நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடுக்கு சமமான நிலையில் வைகை செல்கிறதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் கல்லால் ஆன தடுப்புச் சுவர்களைக் கட்ட வேண்டும். குறிப்பாக வைகைக்கு தென் கரையிலே இருக்கிற லாடனேந்தல் பகுதியிலே ரீடெய்னிங் வால் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் அதைப்போலவே

[திரு. க. பாராமலை]

[1984 மார்ச் 12]

வைகையின் வட கரையில் உள்ள சடங்கிக்கு அருகில்—ஏற்
 டெனவே உடைப்பின் காரணமாக பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்
 நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 3 வெள்ளங்களில்
 அதே இடத்தில் உடைப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது—அந்த
 இடத்திலும் சல்லால் ஆன நிலையான தடுப்புச் சுவரை அங்கே
 கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஆறு ஓடை அல்லது சிறிய கால்
 வாய் பகுத்திலே இருக்கிற கிராமங்களிலிருந்து திடீரென
 வெள்ளம் ஏற்படுகிறபோது மக்ள் வெளியே செல்வதற்குரிய
 பாலங்கள் அமைப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். வேலூர்
 என்ற இடத்திலே ஒரு தரைப்பாலம் கட்டப்படுகிறது. பல
 இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் அதற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது.
 ஆனால், திடீரென்று ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின்போது அந்தப்
 பாலத்தைப் பயன்படுத்த இயலாமல் போய்விட்டது. நான் அர
 சாங்கத்தைப் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தரைப்பாலம் இனிமேல்
 கட்டவேண்டாம், கட்டுவதற்கு நிதி வசதி இருந்தால் மேம்பாலம்
 கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தட்டான் குளம் என்ற கிராமத்திலே உள்ள
 மக்ள் வைகை ஆற்றாலும், கால்வாயினாலும் பாதிக்கப்பட்டு
 வெளியேற முடியாமல் 48 மணி நேரம் இருந்திருக்கிறார்கள்.
 அவர்களுக்கு ஆகாய விமானம் மூலமாகத்தான் உணவு போட
 வேண்டியிருந்தது. ஆகவே தட்டான் குளத்திலும் பாப்பான்
 குளம் அருகிலுள்ள இந்திரா நகரிலும் கால்வாயின் மீது
 மேம்பாலங்கள் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே வெள்ளப் பகுதிகளுக்கு விரைவாக
 மத்தியக் குழு வந்தது. பாரத பிரதம அமைச்சரும் சொந்த
 நிவாரண நிதியிலிருந்து அதற்கு பணம் அனுப்பிவைத்தார்கள்.
 ஆனால், இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களிலே ஏற்பட்ட
 வெள்ளம் காரணமாக ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கு சென்டரிலிருந்து
 ரீ ஆக்ஷன் வரவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்தச் செய்தி
 எட்டவில்லையா அல்லது நாம் கொடுக்கவில்லையா என்பது
 நமக்குத் தெரியாது. நான் கேட்டுக் கொள்வது மத்திய நிதி
 யுதவி பெற்று நிறைவேற்றுகிற தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்
 புத் திட்டமானாலும் சரி, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நிறைவேற்றி
 கிற தன்னிறைவுத் திட்டமானாலும் சரி, அனைத்து வேலை
 களும் மீண்டும் புதிப்பித்துக் கட்டக்கூடிய அளவிலே சிதையுண்டு
 போய் இருக்கின்றன. ஆகவே மத்திய அரசை அணுகி
 நிதியுதவி பெற்று சீர்திருத்தம் விரைவாகச் செய்ய நடவடிக்கை
 களை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்
 கிறேன்.

பெரியாறு வைகை பாசன ஏற்பாட்டை நவீனப்படுத்துகின்ற
 திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற தண்ணீரை வைகை பாசன
 விவசாயத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க

1984 மார்ச் 12]

[திரு. க. பாரமாலை]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த வேளைகளையெல்லாம் அரசு விரைவாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓன்றைக் சொல்லி முடித்திக் கொள்கிறேன். அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்டுவதற்காக 6 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குகிறோம். அந்த 6 ஆயிரம் ரூபாயை ஏற்கனவே கடன் பெற்று வீடுகட்ட முடியாமல் இருக்கிறவர்களுக்கும் நீட்டித்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதன் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிழைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிக அதிகமான பக்கங்களை கொண்டதாக 66 பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆனால் வரிசையாக வார்த்தைகள் அழகாக இருக்கிறதே தவிர அதில் அடங்கிய கருத்துக்கள் அதிகமாக இல்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய நிதியமைச்சர் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பித்தார். இந்தியா பூராவிற்கும் இருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை மத்திய நிதியமைச்சர் 35 அல்லது 40 பக்கங்களைக் கொண்டதாகச் சமர்ப்பித்தார். நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிற நேரத்தில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து காலந்தாழ்ந்த மழை பெய்து பல மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அங்கே மழை அதிகமாகப் பெய்து மிசவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டம் அண்மையில் பெய்த மழையின் காரணமாக — ஏற்கெனவே மழை பெய்தபோது செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பாதிக்கப்படவில்லை — பயிர்கள், தாள் பயிர்கள் தண்ணீரில் முழுகி அதனால் விவசாயிகள் இன்றைய தினம் பாதிக்கப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். தாள் பயிர்கள் மட்டும் அல்ல, சாலைகள் முழுமையாக இன்றைய தினம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எங்கு பார்த்தாலும் பயிர்கள் தண்ணீரில் முழுகி அந்த நெல் நாற்றம் அடிக்கும் நிலையில் இன்றைய தினம் இந்த மழை செடுத்துவிட்டது.

அது மட்டும் அல்ல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நமது நாவலர் அவர்கள் அவர்களுக்கே உரித்தான பாணியிலே கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து நிதியை கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து 128 கோடி ரூபாய் நிதி கேட்டு அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் தான் கொடுத்து

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 12]

இருப்பதாகவும், கொடுப்பதாகவும் இங்கே நிதிநிலை அறிக் கையிலே கூறியிருக்கிறீர்கள். ஒரு பக்கத்தில் நீங்கள் நிதியை பெற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசுக்கு நீங்கள் துதி பாடுகிறீர்களா? இல்லையா? அது வேறு விஷயம். ஆனால் மத்திய நிதி அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் நாங்கள் மாநிலங்களுக்கு நிதியைத் தருகிறோம். குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு நிதியும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். சர்க்கார் அந்த நிதியை ஒழுங்காக செலவு செய்ய வில்லை, ஊதாரித்தனம் படுத்துகிறது என்று பம்பாயில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் விரிவாக நமது மத்திய நிதியமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காஷ்மீரில் நடந்த எதிர்க்கட்சிகள் மாநாட்டுக்குப் போகவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு துதி பரடினாலும் கூட, மத்திய அரசில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் வன்மையாக இந்த சர்க்காரை கண்டித்து இருக் கிறார்கள். நீங்கள் நிதியை ஒழுங்காக செலவு செய்யவில்லை என்று பகிரங்கமாக மாநாட்டில் கூறப்படுகிறது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நிதியை நீங்கள் பெறுகிறீர்கள். அதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

[பிற்பகல் 1-30]

இங்கே நமது உமாநாத் அவர்கள் கூறியதைப்போல, ஒரு சர்க்கார் வரி போடுவதில் நியாயம் இருக்கிறது. வரி போடலாம். எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் வரி போட்டுத்தான் தீர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : இதற்காக மாண்புமிகு பேர வைத் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு 57 கோடி ரூபாய்க்கு உபரி வரியை இந்தச் சர்க்கார் போட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த வரி குறிப்பாக நடுத்தர ஏழை மக்களைப் பாதிக்கின்ற வரியாக இருக்கிறது.

ஆனால், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சொல் கிறார்கள், இதுவொரு பெரிய தீர்க்கதரிசனம் என்றும், வரியே போடவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். வரியே போடாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் 57 கோடி ரூபாய்க்கு உபரி வரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மசலுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இ றைக்கு இருக்கின்ற மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக, மின்சாரம் கிடைக்காத சூழ்நிலையில், பல ஆண்டுகளாகத் தங்க ளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையில், மசல் ஆயில்

1984 மார்ச் 12]

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

என்னுடைய பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்கிறார்கள். டீசலுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்திவிட்டால் அவர்கள் எப்படி இந்த விவசாயத்தைச் செய்ய முடியும்? ஆகவே, டீசல் விலைகளை உயர்த்துவதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நடுத்தர விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

இங்கே பேசும்பொழுது அருமைச் சகோதரர் திரு. பழனிவேல் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்தச் சர்க்காரின் பெரிய திட்டம் என்னவென்று சொன்னால், சத்துணவுத் திட்டம்தான். சத்துணவுத் திட்டம் பற்றியெல்லாம் பேசியாகி விட்டது. இருந்தாலும் ஒரு சில சம்பவங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பெரிய கொள்கை என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை ஒன்று மில்லை. ஆனால், எந்த இலாக்காவிற்குச் சென்றாலும், மின்சார இலாக்காவிற்கு வளக்கு எரியவில்லை என்று சென்றாலும், சத்துணவுத் திட்டம்; ஏரிகளை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று பொதுப்பணித் துறைக்குச் சென்றாலும் சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். சாலைகள் பழுதடைந்து விட்டது என்று சொல்லப்போனாலும் சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். திரு. பழனிவேல் அவர்கள் நேற்று அழகாகச் சொன்னார்கள். இதைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலையிலே திரு. மாணிக்கம் அவர்களுடன் சொன்னார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காகப் பலகோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட சாலை வேலைகளையெல்லாம், சமீபத்தில் பெய்த மழையின் காரணமாக கற்களெல்லாம் பெயர்ந்து, குழி குழியாக நிற்கிறது. அதற்காக நான் சென்ற ஒருமுறை பேசும் பொழுதுகூடச் சொன்னேன். எனவே, மெயின்ட்னென்ஸ் — பராமரிப்புச் செலவுக்காக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஹவுசிங் ஸ்கீமில், தேசிய ஊரக வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் பல லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் செங்கற்பட்டு தாலுக்காவில் உள்ள திருப்போரூர் தொகுதியில் கிராம வீடு கட்டும் திட்டம் முழுவதும் செயல்படவில்லை. காரணம் என்ன என்று கேட்டால், மத்திய உயிர்க் காப்பீட்டுக் கழகத்திலிருந்து — எல்.ஐ.சி.-யிலிருந்து பணம் வரவில்லை என்று காரணம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மதிப்பீட்டு போடப்பட்ட சிலயிடங்களில்கூட அந்தத் திட்டம் அமலாகவில்லை. குறிப்பாக மப்பேடு, அதைச் சேர்ந்த பாலூர், குருவன்மேடு, மாம்பாக்கம் போன்ற கிராமங்களில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்] [1984 மார்ச் 12]

குறிப்பாக எனக்கு முன் பேசிய அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். தாம்பரம் போன்ற பகுதிகளில் கல் குவாரி இருக்கின்றது. நெடுங்குன்றம், இரத்தினமங்கலம் போன்ற இடங்களில் கிட்டத்தட்ட கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் ஐயாயிரம் பேர்கள் தற்பொழுது வேலையின்றித் தவிக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான் கல் உடைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் ஒரு வரம்பைக் கொண்டு வந்த காரணத்தினால் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களும், உற்பத்தியாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டு, பட்டினிச் சாவு ஏற்படுகின்ற அளவிற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 13-3-1984 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-34 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

120. தமிழ்நாடு மின் அணு நிறுவனத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான ஐந்தாம் ஆண்டு அறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்) (1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனையதாள்கள் எதுவுமில்லை

இணைப்பு.

(26-ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 273-க்கான விடையைக் காண்க.)

(அ) சென்னையில் உள்ள கூவம் ஆற்றில் சாக்கடை கலப்பைத் தடுக்கவும் துர்நாற்றத்தைப் போக்கவும் கீழ்க்கண்ட இலாக்காவினால் சிறப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன—

(1) சென்னை பெருநகர் குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவுநீர் அகற்று வாரியம்.

(2) பொதுப்பணித்துறை.

(3) தமிழ்நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம்.

(4) தமிழ்நாடு மின்வாரியம்.